

FÖRORDNINGAR

RÅDETS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 1194/2013

av den 19 november 2013

om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av biodiesel med ursprung i Argentina och Indonesien

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den
30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder
som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan
kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 9,

med beaktande av det förslag som Europeiska kommissionen
lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

1. Interimistiska åtgärder

- (1) Den 27 maj 2013 beslutade Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) att införa en preliminär antidumpningstull på import av biodiesel med ursprung i Argentina och Indonesien (nedan kallade *de berörda länderna*) genom förordning (EU) nr 490/2013 ⁽²⁾ (nedan kallad *förordningen om preliminär tull*).
- (2) Förfarandet inleddes den 29 augusti 2012 ⁽³⁾ till följd av ett klagomål som hade ingetts av en företrädare för unionstillverkarna (nedan kallade *klagandena*), vilka svarar för mer än 60 % av unionens sammanlagda tillverkning av biodiesel.
- (3) Som anges i skäl 5 i förordningen om preliminär tull omfattade undersökningen av dumpning och skada perioden från och med den 1 juli 2011 till och med den 30 juni 2012 (nedan kallad *undersökningsperioden* eller *UP*). Undersökningen av utvecklingstendenser som är av betydelse för bedömningen av skada omfattade perioden

från och med den 1 januari 2009 till och med slutet av undersökningsperioden (nedan kallad *den berörda perioden*).

2. Efterföljande förfarande

- (4) Efter det att de viktigaste omständigheterna och övervägandena som låg till grund för beslutet att införa en preliminär antidumpningstull hade meddelats (nedan kallat *det preliminära meddelandet av uppgifter*) inkom flera berörda parter med skriftliga synpunkter på de preliminära undersökningsresultaten. De parter som så begärde fick tillfälle att bli hörda.
- (5) Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera alla uppgifter som bedömdes vara nödvändiga för de slutgiltiga undersökningsresultaten. De berörda parternas muntliga och skriftliga synpunkter beaktades, och de preliminära undersökningsresultaten ändrades vid behov i enlighet med dessa.
- (6) Alla parter underrättades sedan om de viktigaste omständigheterna och övervägandena som låg till grund för rekommendationen att införa en slutgiltig antidumpningstull på import av biodiesel med ursprung i Argentina och Indonesien och att slutgiltigt ta ut de belopp för vilka säkerhet ställts i form av den preliminära tullen (nedan kallat *det slutgiltiga meddelandet av uppgifter*). Alla parter beviljades även en tidsfrist inom vilken de kunde lämna synpunkter efter meddelandet av dessa slutliga uppgifter.
- (7) Synpunkterna från de berörda parterna övervägdes och togs i beaktande där så var lämpligt.

B. STICKPROVSFÖRFARANDE

- (8) Eftersom det inte inkommit några synpunkter på stickprovsförfarandet avseende exporterande tillverkare i Argentina och Indonesien, bekräftas de preliminära undersökningsresultaten i skälen 10–14 och 16–20 i förordningen om preliminär tull.

⁽¹⁾ EUT L 343, 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ EUT L 141, 28.5.2013, s. 6.

⁽³⁾ EUT C 260, 29.8.2012, s. 8.

- (9) En berörd part begärde ytterligare information om hur representativa de tillverkare i unionen som ingick i stickprovet var, både i det preliminära urval som anges i skäl 23 i förordningen om preliminär tull och i det slutliga urval som anges i skäl 83 i förordningen om preliminär tull.
- (10) Det preliminära urvalet av tillverkare i unionen motsvarade 32,5 % av tillverkningen av biodiesel i unionen under undersökningsperioden. Efter de förändringar som förklaras i skäl 24 i förordningen om preliminär tull utgjordes det slutliga stickprovet av åtta företag som stod för 27 % av tillverkningen i unionen. Urvalet ansågs därför vara representativt för unionsindustrin.
- (11) En berörd part hävdade att två tillverkare i unionen som ingick i stickprovet borde avlägnas från stickprovet på grund av deras förbindelser med exporterande tillverkare i Argentina. De påstådda förbindelserna undersöktes innan de provisoriska åtgärderna vidtogs och kommissionens slutsatser redovisades i skäl 82 i förordningen om preliminär tull.
- (12) Samtliga påstådda kopplingar mellan de exporterande tillverkarna i Argentina och de båda företag i stickprovet som avses ovan undersöktes på nytt och det framkom ingen direkt koppling mellan dem som innebar att någongendera tillverkare i unionen borde tas bort ur stickprovet. Stickprovet förändrades därför inte.
- (13) En annan berörd part hävdade att kommissionens förfarande för att göra urvalet för stickprovet av tillverkare i unionen var bristfälligt, eftersom kommissionen föreslog ett stickprov innan undersökningen hade inletts.
- (14) Påståendet avvisas. Kommissionen gjorde inte det slutliga urvalet för stickprovet förrän efter det att undersökningen hade inletts, och valet var helt i linje med bestämmelserna i grundförordningen.
- (15) Eftersom inga andra påståenden eller synpunkter inkom, bekräftas härmed innehållet i skälen 22–25 i förordningen om preliminär tull.

C. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

1. Inledning

- (16) Som anges i skäl 29 i förordningen om preliminär tull är den berörda produkt som preliminärt fastställs fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, i ren form eller i en blandning som för närvarande klassificeras enligt KN-1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 95, ex 1518 00 99, ex 2710 19 43,

ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 90 97, 3826 00 10 och ex 3826 00 90, med ursprung i Argentina och Indonesien (nedan kallad *den berörda produkten*, vanligen kallad *biodiesel*).

2. Påståenden

- (17) En indonesisk exporterande tillverkare hävdade att i motsats till vad som anges i skäl 34 i förordningen om preliminär tull är palmmetylestrar (PME) som tillverkas i Indonesien inte en likadan produkt som rapsmetylestrar (RME) och andra typer av biodiesel som tillverkas i unionen, eller sojametylestrar (SME) som tillverkas i Argentina, eftersom PME har en mycket högre filtrerbarhetstemperatur (*Cold Filter Plugging Point*, nedan kallad *CFPP*), vilket innebär att den måste blandas innan den används i unionen.
- (18) Påståendet avvisas. PME som tillverkas i Indonesien konkurrerar med biodiesel som tillverkas i unionen och som inte enbart utgörs av RME utan även av biodiesel som tillverkas av palmolja och andra råvaror. PME kan användas i hela unionen under hela året genom blandning med andra typer av biodiesel för användning, på samma sätt som RME och SME. PME går alltså att byta ut mot biodiesel som tillverkas i unionen och är därför en likadan produkt.
- (19) I skäl 35 i förordningen om preliminär tull återges en indonesisk tillverkares begäran att fraktioner av metylestrar skulle undantas från förfarandets produktomfattning. Samma tillverkare vidhöll sin begäran i sina synpunkter på det preliminära meddelandet av uppgifter och återupprepade de argument som framförts innan det preliminära meddelandet av uppgifter offentliggjordes.
- (20) Unionsindustrin ifrågasatte dock denna begäran och hävdade att fraktioner av metylestrar var biodiesel och borde fortsätta att ingå i produktomfattningen.
- (21) Efter de synpunkter som inkommit efter det preliminära skedet bekräftas kommissionens beslut i skäl 36 i förordningen om preliminär tull. Trots att olika fettsyrametylestrar har olika CAS-nr (*Chemical Abstracts Service*), att olika processer används för att tillverka dessa estrar och att de kan ha olika användningsområden, är fraktioner av metylestrar fortfarande fettsyrametylestrar och de kan fortfarande användas som bränsle. Med tanke på hur svårt det är att skilja en fettsyrametylester från en annan utan kemisk analys vid importstället, och den möjlighet som detta ger att kringgå tull genom att deklarerat PME-biodiesel som fraktioner av metylestrar framställda av palmolja, avvisas begäran fortfarande.

(22) I skäl 37 i förordningen om preliminär tull anges att en europeisk importör av palmkärnolja-baserad fettsyramety-lester (PKE) krävde undantag för speciella ändamål för import av denna produkt, eller att den skulle undantas från förfarandets produktomfattning.

(23) Unionsindustrin lämnade synpunkter efter det prelimi-nära meddelandet av uppgifter om undantag för speciella ändamål för import av PKE och möjligheten att kringgå de föreslagna tullarna. De motsatte sig kommissionens tillstånd att använda ett sådant system för att undantas från antidumpningstullar eftersom biodiesel är utbytbar och biodiesel som deklarerats för annan användning än som bränsle skulle kunna användas som bränsle, efter-som den har samma fysiska egenskaper. PKE kan användas som bränsle och den omättade fettalkoholen som är gjord av PKE kan också bearbetas vidare till biodiesel och den kontroll som tullen kan tillämpa på import enligt undantag för speciella ändamål är begränsad och den ekonomiska börda som följer av användningen av detta system är fortfarande betydande.

(24) Efter samråd i denna fråga och med beaktande av det faktum att biodiesel som deklarerats för annan användning än som bränsle har samma fysiska egenskaper som biodiesel för bränsleanvändning är det inte lämpligt att tillåta undantag för speciella ändamål för import av PKE i detta fall.

(25) En tysk importör upprepade sin begäran om undantag för vissa produkter och/eller undantag för speciella ändamål för en viss palmkärnolja-baserad fettsyramety-lester (PKE) som var avsedd att användas för andra ändamål än bränsle inom EU. Importörens kommentarer var upp-repningar av den ståndpunkt som hade avvisats under det preliminära skedet och det ingavs inte någon ny bevisning som skulle kunna ändra slutsatsen att undantag för speciella ändamål inte bör beviljas och att PKE bör fortsätta att ingå i produktomfattningen.

(26) En indonesisk exporterande tillverkare hänvisade också till sin begäran om undantag för speciella ändamål för fraktioner av metylestrar och begärde undantag för speciella ändamål för denna import för tillverkning av mätad fettalkohol. Som angetts ovan har alla ansökningar om undantag för speciella ändamål avslagits och de argument som denna berörda part framförde ändrade inte denna slutsats.

3. Slutsats

(27) Eftersom det inte inkom några andra synpunkter beträffande den berörda produkten och den likadana

produkten, bekräftas skälen 29–39 i förordningen om preliminär tull.

D. DUMPNING

1. Inledande kommentarer

(28) I skälen 44 och 64 i förordningen om preliminär tull angavs att både de argentinska och de indonesiska biodieselmärnaderna är kraftigt reglerade av staten och att den inhemska försäljningen därför inte kan anses ske vid normal handel. Normalvärdet för den likadana produkten måste därför konstrueras i enlighet med artikel 2.3 och 2.6 i grundförordningen. Slutsatsen ifrågasattes inte av någon berörd part och bekräftas därmed.

(29) För både Argentina och Indonesien beräknades det konstruerade normalvärdet i det preliminära skedet på grundval av företagets egna verkliga (och bokförda) produktionskostnader under undersökningsperioden, försäljning, allmänna kostnader och administrativa kostnader samt en rimlig vinstmarginal. I skälen 45 och 63 i förordningen om preliminär tull konstaterades framför allt att kommissionen kommer att ytterligare undersöka påståendet om att det differentierade exportskattesystemet i Argentina och Indonesien snedvrider råvarukostnaderna och att de bokförda produktionskostnaderna därför inte på ett rimligt sätt återspeglar kostnaderna för produktion av den berörda produkten.

(30) Den fortsatta undersökningen har visat att det differentierade exportskattesystemet verkligen tryckte ned de inhemska priserna på de viktigaste insatsråvarorna i både Argentina och Indonesien till en artificiellt låg nivå, vilket förklaras i skäl 35 och följande skäl för Argentina och skäl 66 för Indonesien, och därför påverkar biodieseltillverkarnas kostnader i båda de berörda länderna. Därför är det lämpligt att denna snedvridning av kostnaderna för de viktigaste råvarorna beaktas när normalvärdena fastställs för de båda länderna, med hänsyn till den särskilda marknadssituationen i både Argentina och Indonesien.

(31) Tribunalen har bekräftat⁽¹⁾ att när priserna på råvaror regleras så att de blir artificiellt låga på den inhemska marknaden, går det att förutsätta att kostnaderna för att tillverka den berörda produkten är snedvridna. Tribunalen ansåg att unionens institutioner under sådana omständigheter får dra slutsatsen att någon av posterna i bokföringen inte kan anses vara rimlig och att den posten därför får justeras.

⁽¹⁾ Se tribunalens dom av den 7 februari 2013 i mål T-235/08 (Acron OAO och Dorogobuzh OAO mot Europeiska unionens råd).

- (32) Tribunalen konstaterade också att det tydligt framgår av artikel 2.5 första stycket i grundförordningen att den berörda partens bokföring inte kan användas som grundval för beräkningen av normalvärdet om kostnaderna för att tillverka den undersökta produkten inte återspeglas på ett rimligt sätt i den bokföringen. Enligt första stycket andra meningen ska kostnaderna i sådana fall justeras eller fastställas på grundval av andra informationskällor än bokföringen. Denna information får hämtas från kostnaderna för andra tillverkare eller exportörer eller, när den informationen inte är tillgänglig eller inte går att använda, någon annan rimlig informationskälla, även information från andra representativa marknader.
- (33) I de preliminära beräkningarna användes det verkliga inhemska inköpspriset på sojabönor och den verkliga bokförda kostnaden för rå palmolja när produktionskostnaderna beräknades för tillverkande exportörer i Argentina respektive Indonesien.
- (34) Eftersom det konstaterades att vissa produktionskostnader, särskilt kostnaderna för den viktigaste råvaran (sojabönlja och sojabönor i Argentina och rå palmolja i Indonesien), var snedvridna, fastställdes de på grundval av referenspriser som offentliggjordes av de relevanta myndigheterna i de berörda länderna. Dessa priser återspeglar nivån på de internationella priserna.

2. Argentina

2.1 Normalvärde

- (35) Kommissionen har nu kommit fram till slutsatsen att det differentierade exportskattesystemet i Argentina snedvrider produktionskostnaderna för tillverkare av biodiesel i det landet. Utredningen visade att exportskatterna på råvaror under undersökningsperioden (35 % på sojabönor och 32 % på sojabönlja) var väsentligt högre än exportskatterna på den färdiga produkten (nominell skattesats på 20 % på biodiesel, med en effektiv skatt på 14,58 % med hänsyn till en skatterabatt). Skillnaden mellan exportskatten på sojabönor och biodiesel var i själva verket 20,42 procentenheter och var 17,42 procentenheter mellan sojabönlja och biodiesel under undersökningsperioden.
- (36) För att fastställa exportskatten på sojabönor och sojabönlja offentliggör det argentinska ministeriet för jordbruk, djurbesättningar och fiske dagligen priset fritt ombord (fob-priset) för sojabönor och sojabönlja – referenspriset⁽¹⁾. Detta referenspris återspeglar nivån på de internationella priserna⁽²⁾ och används för att beräkna beloppet för den exportskatt som ska betalas till skattemyndigheterna.
- (37) De inhemska priserna följer trenderna för de internationella priserna. Utredningen visade att skillnaden mellan de internationella och inhemska priserna på sojabönor och sojabönlja utgörs av exportskatten på produkten och andra exportkostnader för den. De inhemska referenspriserna för sojabönor och sojabönlja offentliggörs också av det argentinska jordbruksministeriet som det teoretiska fas-priset⁽³⁾. Producenterna av sojabönor och sojabönlja får därför samma nettopris oavsett om de säljer för export eller för inhemsk användning.
- (38) De inhemska priserna på de viktigaste råvarorna som används av tillverkare av biodiesel i Argentina konstaterades alltså vara artificiellt lägre än de internationella priserna till följd av den snedvridning som orsakas av det argentinska exportskattesystemet. Kostnaderna för de viktigaste råvarorna återspeglas därför inte på ett rimligt sätt i bokföringen hos de argentinska tillverkare som ingår i undersökningen i den mening som avses i artikel 2.5 i grundförordningen enligt domstolens tolkning.
- (39) Därför har kommissionen beslutat att se över skäl 63 i förordningen om preliminär tull och inte beakta de verkliga kostnader för sojabönor (den viktigaste råvaran som köps in och används i tillverkningen av biodiesel) som bokförts av de berörda företagen utan i stället ersätta dem med det pris till vilket de företagen skulle ha köpt sojabönonorna om det inte hade funnits en sådan snedvridning.
- (40) För att fastställa den kostnad till vilken de berörda företagen skulle ha köpt sojabönonorna om det inte hade funnits en sådan snedvridning, använde kommissionen ett genomsnitt av de referenspriser för sojabönor som offentliggjorts av det argentinska jordbruksministeriet för export fob Argentina under undersökningsperioden⁽⁴⁾.
- (41) Föreningen för argentinska exporterande tillverkare (nedan kallad CARBIO) och de argentinska myndigheterna hävdade att en justering av de kostnader som ska bäras av företagen enligt artikel 2.5 i grundförordningen endast är möjlig när bokföringen, och inte företagets kostnader, inte på ett rimligt sätt återspeglar kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den berörda produkten. De uppgav att i praktiken lade kommissionen exportskatterna till det pris som företagen betalade när de köpte sojabönor och därigenom i produktionskostnaderna inkluderar en post som inte har något samband med produktionen eller försäljningen av den berörda produkten. CARBIO tillade att tribunalens dom i målet

⁽¹⁾ Resolution nr 331/2001 från ministeriet för jordbruk, djurbesättningar och fiske.

⁽²⁾ Den viktigaste marknad som beaktas för att fastställa nivån på de internationella priserna på sojabönor och sojabönlja är Chicago Board of Trade.

⁽³⁾ Det teoretiska fas-värdet beräknas genom att alla kostnader som ingår i exportprocessen dras av från det officiella fob-värdet.

⁽⁴⁾ http://64.76.123.202/site/agricultura/precios_fob_-_exportaciones/index.php

Acron som anges i underrättelsen om undersökningsresultaten⁽¹⁾ grundar sig på en felaktig tolkning av artikel 2.2.1.1 i WTO:s antidumpningsavtal, och att domen har överklagats till EU-domstolen, och att i vart fall de faktiska omständigheterna skiljer sig från dem i föreliggande ärende, eftersom råvarupriserna i Argentina inte är "reglerade" såsom gaspriset i Ryssland och inte snedvrids utan bestäms fritt utan statliga ingrepp, och att det därför inte finns någon särskild marknadssituation i Argentina som skulle göra det möjligt för kommissionen att tillämpa artikel 2.5 i grundförordningen. CARBIO hävdade att det differentierade exportskattesystemet i Argentina inte är oförenligt med några handelsregler. Dessutom hävdade CARBIO att eftersom exportskatter inte beaktades vid fastställandet av exportpriset har kommissionen inte gjort en rättvis jämförelse mellan ett konstruerat normalvärde (vilket tar hänsyn till exportskatter) och exportpriset (vilket inte tar hänsyn till exportskatter). Dessutom hävdade CARBIO att kommissionen inte heller har gjort en rättvis jämförelse mellan normalvärdet och exportpriset, genom att hänvisa till de internationella priserna på sojabönor såsom de fastställts av Chicagos handelskammare (*Chicago Board of Trade, CBOT*) för att konstruera normalvärdet, men samtidigt bortse från vinster eller förluster kopplade till risksäkring vid Chicagos handelskammare vid fastställandet av exportpriset (se nedan). Vidare hävdade CARBIO att kommissionen inte tog hänsyn till de argentinska tillverkarnas naturliga konkurrensfördelar, genom att den enbart ersatte de undersökta företagets kostnader med ett internationellt pris. Slutligen klagade CARBIO över att kommissionen inte tog någon hänsyn till det faktum att Chicagos handelskammarens pris på sojabönor skulle ha varit avsevärt lägre i frånvaro av det differentierade exportskattesystemet i Argentina.

(42) Dessa påståenden ska avvisas. Även om omständigheterna i Acron-målet inte är desamma som i det aktuella ärendet, har dock tribunalen fastslagit rättsprincipen att om kostnaderna i samband med tillverkningen av den undersökta produkten inte på ett rimligt sätt återspeglas i företagets bokföring kan de inte tjäna som underlag för beräkningen av normalvärdet. I Acron-målet avspeglades inte kostnaderna i det berörda företagets bokföring eftersom gaspriset var reglerat. I det föreliggande fallet fastställdes det att kostnaderna i samband med tillverkningen av den berörda produkten inte på ett rimligt sätt återspeglas i de berörda företagets bokföring eftersom dessa kostnader är artificiellt låga på grund av den snedvridning som orsakas av det argentinska differentierade exportskattesystemet. Detta gäller oavsett om generellt sett

differentierade exportskattesystem som sådana kan strida mot WTO-avtalet. Kommissionen anser vidare att tribunalen grundade sig på en korrekt tolkning av WTO:s antidumpningsavtal. I själva verket konstaterade panelen i *China – Broilers*,⁽²⁾ att även om artikel 2.2.1.1 i WTO:s antidumpningsavtal innebär en presumtion om att svarandens bokföring normalt ska användas för beräkningen av produktionskostnaden, har den undersökande myndigheten rätt att avstå från att använda sådan bokföring om den bedömer att den är antingen i) oförenlig med god redovisningssed, eller ii) inte på ett rimligt sätt återspeglar kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den undersökta produkten. När den utredande myndigheten beslutar att avvika från det normala ska den dock ange skälen för detta. I överensstämmelse med denna tolkning och med tanke på snedvridningen av konkurrensen på grund av det differentierade exportskattesystemet som skapar en särskild marknadssituation, ersatte kommissionen de kostnader som de berörda företagen bokfört för inköp av den viktigaste råvaran i Argentina med det pris som skulle ha betalats om det inte konstaterats någon snedvridning. Det faktum att resultatet är liknande från en rent numerisk synvinkel innebär inte att den metod som kommissionen använde bestod i att man bara lägger exportskatterna till råvarukostnaderna. Internationella råvarupriser bestäms utifrån tillgång och efterfrågan och det finns inga tecken på att det differentierade exportskattesystemet i Argentina påverkar Chicagos handelskammarens priser. Därför är samtliga påståenden om att kommissionen inte gjort en rättvis jämförelse mellan normalvärdet och exportpriset, genom att använda ett internationellt pris, ogrundade. Detsamma gäller för påståendet att kommissionen inte tog hänsyn till de argentinska producenternas naturliga konkurrensfördelar, eftersom orsaken till att de av företagen bokförda kostnaderna ersattes snarare var det onormalt låga råvarupriset på den inhemska marknaden än en komparativ fördel.

(43) I skäl 45 i förordningen om preliminär tull anges att inhemska försäljning inte anses ske vid normal handel, varför normalvärdet måste konstrueras med en rimlig målvinstmarginal på 15 % enligt artikel 2.6 c i grundförordningen. Vissa exporterande tillverkare hävdade att den procentsats som kommissionen använde som rimlig målvinstmarginal (15 %) när den konstruerade normalvärdet var orealistiskt hög och innebar en radikal förändring i den praxis som etablerats vid ett antal andra undersökningar av liknande råvarurelaterade marknader (där en vinstmarginal på ungefär 5 % tillämpades).

⁽¹⁾ Se tribunalens dom av den 7 februari 2013 i mål T-235/08 (Acron OAO och Dorogobuzh OAO mot Europeiska unionens råd).

⁽²⁾ Panelrapport, *China – Anti-Dumping and Countervailing Duty Measures on Broiler Products from the United States* (WT/DS427/R, antagen den 25 september 2013), stycke 7.164.

- (44) Detta påstående måste avvisas. För det första stämmer det inte att kommissionen systematiskt tillämpar en målvinstmarginal på 5 % när normalvärdet konstrueras. Varje situation bedöms utifrån sina egna förutsättningar med hänsyn till de särskilda omständigheterna i fallet. I biodieselärendet 2009 mot Förenta staterna användes t.ex. olika vinstmarginaler med en viktad genomsnittlig vinst som var betydligt högre än 15 %. För det andra kontrollerade kommissionen också den kortfristiga och medelfristiga krediträntan i Argentina, som ligger på ungefär 14 % enligt uppgifter från Världsbanken. Det verkar rimligt att vänta sig en högre vinstmarginal från verksamheten på den inhemska biodieselmärknaden än krediträntan på kapital. Dessutom är denna vinst lägre än den vinst som tillverkarna av den berörda produkten gjorde under undersökningsperioden, även om den nivån uppnåddes tack vare snedvridningen av kostnaderna till följd av det differentierade exportskattesystemet och de statligt reglerade inhemska priserna på biodiesel. Därför, och av de skäl som förklaras ovan, anser kommissionen fortfarande att en målvinstmarginal på 15 % är rimlig och kan uppnås av en förhållandevis ny och kapitalintensiv industri i Argentina.
- (45) Efter det slutgiltiga meddelandet av uppgifter hävdade CARBIO och de argentinska myndigheterna i) att hänvisningen till vinstnivåer i ärendet mot Förenta staterna inte var berättigad, ii) att hänvisningen till den medelfristiga krediträntan saknar logik, aldrig har använts tidigare och om ett sådant riktmärke ska användas bör det inte vara Argentinas eftersom investeringarna gjordes i US-dollar tillsammans med utländska juridiska enheter, iii) att den vinst som faktiskt gjorts av de argentinska producenterna inte kunde beaktas på grund av den särskilda marknadsituationen och iv) att som jämförelse unionsindustrins målvinstmarginal var fastställt till 11 %.
- (46) Dessa påståenden ska avvisas. Kommissionen ansåg att en vinstmarginal på 15 % var rimlig för biodieselinindustrin i Argentina, eftersom landet under undersökningsperioden fortfarande hade en ny och kapitalintensiv industri. Hänvisningen till vinstmarginalen i ärendet mot Förenta staterna gjordes för att motbevisa påståendet att kommissionen systematiskt använder en vinstmarginal på 5 % för att konstruera normalvärdet. Hänvisningen till den medelfristiga krediträntan var inte avsedd att fastställa ett riktmärke, utan att testa om den marginal som användes var rimlig. Samma sak gäller för den vinst som faktiskt gjorts av de företag som ingick i urvalet. Eftersom syftet med att konstruera normalvärdet skiljer sig från beräkningen av vinstmarginalen för unionsindustrin när det inte förekom någon dumpad import är en jämförelse mellan de två irrelevant. Följaktligen bekräftas härmed skäl 46 i förordningen om preliminär tull.
- (47) En exporterande tillverkare tillverkar biodiesel delvis i sina egna anläggningar och delvis via ett förädlingsavtal med en oberoende tillverkare. Denna exporterande tillverkare begärde att få sina produktionskostnader omräknade med ett annat viktat genomsnitt av sina egna produktionskostnader och förädlarens produktionskostnader, i stället för den beräkning som kommissionen använde i det preliminära skedet. Begäran analyserades och konstaterades vara motiverad, varför företagets produktionskostnader beräknades på nytt.
- (48) Kommissionen tog emot andra mindre krav från specifika företag, men dessa blev irrelevanta när metoden för att konstruera normalvärdet ändrades i enlighet med beskrivningen ovan. De slutsatser som dras om dessa gruppens intresse i skälen 40–46 i förordningen om preliminär tull, med de ändringar som beskrivs ovan, bekräftas därför.

2.2 Exportpris

- (49) I skäl 49 i förordningen om preliminär tull förklaras att när exportförsäljningen skedde genom närstående handelsföretag i unionen, justerades exportpriset, även för den förväntade vinsten för det närstående handelsföretaget, i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen. För den beräkningen ansågs en målvinstmarginal på 5 % för det närstående handelsföretaget i unionen vara rimlig. Två exporterande tillverkare hävdade att en vinstmarginal på 5 % för det närstående handelsföretaget i unionen var för stor inom råvaruhandeln och att man antingen inte borde använda någon vinst alls, eller tillämpa en lägre procentsats (upp till 2 % beroende på företagen).
- (50) Ingen bevisning lämnades till stöd för detta påstående. Under dessa omständigheter bekräftas vinstnivån på 5 % för närstående handelsföretag inom unionen.
- (51) Efter det slutgiltiga meddelandet av uppgifter vidhöll CARBIO att en vinstmarginal på 5 % var för hög för råvaruhandeln och hänvisade till en undersökning som KPMG gjort särskilt för detta ändamål och som hade ingetts till kommissionen den 1 juli 2013 efter offentliggörandet av förordningen om preliminär tull. Kommissionen ansåg att resultaten av undersökningen inte var tillförlitliga på grund av de begränsningar för analysen som anges i själva studien och som ledde till ett urval av ett begränsat antal handelsföretag, varav hälften inte sålde jordbruksprodukter. Den bevisning som ingetts anses alltså ofullständig. Följaktligen bekräftas vinstmarginalen på 5 % av vinsten för de närstående handelsföretagen inom unionen.

- (52) En exporterande tillverkare klagade på att kommissionen inte tog hänsyn till de s.k. säkringsresultaten, dvs. tillverkarens vinst eller förlust på försäljning och köp av terminer på sojabönlolja på *Chicago Board of Trade* (CBOT), när den fastställde exportpriset. Företaget hävdade att säkring är en nödvändig del av biodieselverksamheten på grund av volatiliteten i råvarupriserna och att biodiesel-försäljarens nettointäkter inte enbart utgörs av det pris som köparen betalar utan också av vinsten (eller förlusten) på de underliggande säkringstransaktionerna.
- (53) Detta påstående måste avvisas eftersom det tydligt anges i artikel 2.8 i grundförordningen att exportpriset ska vara det pris som faktiskt betalas eller ska betalas för produkten när den säljs för export, oavsett eventuella separata – om än relaterade – vinster eller förluster i samband med säkringsverksamhet.
- (54) Eftersom inga ytterligare synpunkter har lämnats rörande exportpriserna, bekräftas härmed undersökningens resultat i skälen 47–49 i förordningen om preliminär tull, med de ändringar som beskrivs ovan.

2.3 Jämförelse

- (55) I skäl 53 i förordningen om preliminär tull förklaras att när exportförsäljningen skedde genom närstående handelsföretag utanför unionen undersökte kommissionen om sådana närstående handelsföretag skulle betraktas som en agent som arbetar på provisionsbasis, och om så var fallet gjordes en justering i enlighet med artikel 2.10 i i grundförordningen för att ta hänsyn till det tänkta pålägg som handlaren fick.
- (56) Ett företag hävdade att den vinstmarginal som kommissionen använde som tänkt pålägg för det närstående handelsföretaget utanför unionen var för stor och att det vore mer rimligt att använda en lägre vinstmarginal.
- (57) Kommissionen undersökte den exporterande tillverkarens argument noggrant, men konstaterade att en målvinstmarginal på 5 % var rimlig med hänsyn till de närstående handelsföretagens omfattande verksamhet. Detta påstående måste därför avvisas.
- (58) Eftersom det inte har inkommit några andra synpunkter på jämförelsen, bekräftas härmed skälen 50–55 i förordningen om preliminär tull.

2.4 Dumpningsmarginaler

- (59) Alla samarbetsvilliga exporterande tillverkare i Argentina begärde att om det skulle införas en antidumpningstull på import av biodiesel från Argentina, borde en enda

tullsats tillämpas för alla samarbetsvilliga tillverkare, baserad på det vägda genomsnittet för antidumpningstullsatserna för samtliga exporterande tillverkare i stickprovet. De underbyggde sin begäran genom att hävda att alla tillverkare i stickprovet har kommersiella eller andra kopplingar till varandra, de tillverkar, säljer, lånar eller byter biodiesel med varandra och ofta lastas olika företags produkter tillsammans i samma tankerfartyg för att skeppas till unionen och det är inte längre möjligt för tullmyndigheterna att identifiera och särskilja olika tillverkares produkter. De hävdade att dessa speciella omständigheter gjorde det praktiskt omöjligt att införa individuella tullsatser.

- (60) Trots att begäran framställdes av alla exporterande tillverkare, även dem som hade en lägre individuell dumpningsmarginal än den vägda genomsnittliga marginalen, och trots att detta skulle kunna innebära en förenkling för tullmyndigheterna, bör denna begäran avvisas. Påstådda praktiska svårigheter bör inte användas som ursäkt för att avvika från bestämmelserna i grundförordningen, om det inte är oundvikligt. I det här fallet innebär företagets praxis att byta, låna eller på annat sätt blanda den berörda produkten inte i sig att det är omöjligt att införa individuella tullsatser i praktiken, i den mening som avses i artikel 9.6 i grundförordningen.
- (61) Tre företag begärde att få sina namn införda i förteckningen över samarbetsvilliga exporterande tillverkare för att dra fördel av antidumpningstullen för de samarbetsvilliga företag som inte ingick i stickprovet i stället för att omfattas av den återstående tullen för *övriga företag*.
- (62) Två av de tre företagen tillverkade redan biodiesel för den inhemska marknaden eller inom ramen för förädlingsavtal för andra exporterande tillverkare under undersökningsperioden, men exporterade inte själva till unionen. Det tredje företaget tillverkade inte biodiesel under undersökningsperioden eftersom företagets anläggning fortfarande var under uppförande under den tiden.
- (63) Kommissionen anser att villkoren för att betraktas som en samarbetsvillig exporterande tillverkare inte är uppfyllda i fråga om dessa tre företag. Detta gäller inte enbart det företag som inte tillverkade biodiesel alls under undersökningsperioden, utan även de företag som samarbetade under undersökningen genom att lämna in ett stickprovsformulär, eftersom de i sina svar i formuläret gjorde klart att de tillverkade för den inhemska marknaden eller för tredje part, men att de inte exporterade biodiesel till unionen för egen räkning.

- (64) Denna begäran måste därför avvisas och den återstående antidumpningstullen bör tillämpas för de tre berörda företagen.

(65) Med beaktande av de justeringar av normalvärde och exportpris som anges ovan, och eftersom inga andra synpunkter har inkommit, ska den tabell som anges i skäl 59 i förordningen om preliminär tull ersättas med följande tabell och de slutgiltiga dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av priset cif vid unionens gräns, före tull, fastställs till följande:

Företag	Dumpningsmarginal
Louis Dreyfus Commodities SA	46,7 %
Renova-gruppen (Molinos Río de la Plata SA, Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A. och Vicentin S.A.I.C.)	49,2 %
T6-gruppen (Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA)	41,9 %
Andra samarbetsvilliga företag	46,8 %
Övriga företag	49,2 %

3. Indonesien

3.1 Normalvärde

(66) Som anges i skälen 28–34 har kommissionen nu kommit fram till slutsatsen att det differentierade exportskattesystemet i Indonesien snedvrider tillverkarnas kostnader för produktion av biodiesel i det landet och att kostnaderna för tillverkning och försäljning av den berörda produkten därför inte återspeglas på ett rimligt sätt i bokföringen för de indonesiska tillverkare som ingår i undersökningen.

(67) Därför har kommissionen beslutat att se över skäl 63 i förordningen om preliminär tull och inte beakta de verkliga kostnader för rå palmolja (nedan kallad CPO), den viktigaste råvaran som köps in och används i tillverkningen av biodiesel, som bokförts av de berörda företagen utan i stället ersätta dem med det pris till vilket de företagen skulle ha köpt CPO om det inte hade funnits en sådan snedvridning.

(68) Undersökningen har bekräftat att prisnivån på CPO som handlas inom landet är kraftigt nedpressad jämfört med det "internationella" referenspriset och skillnaden ligger mycket nära den exportskatt som tas ut för CPO. Eftersom det differentierade exportskattesystemet begränsar möjligheten att exportera CPO leder detta till att större mängder CPO blir tillgängliga på den inhemska marknaden, vilket därmed pressar ned de inhemska priserna. Detta utgör en särskild marknadssituation.

(69) Under undersökningsperioden omfattades export av biodiesel av en exportskatt på 2–5 %. Under samma period omfattades CPO-exporten av en skatt på 15–20 %, medan exportskatten på RBDPO låg på 5–18,5 %. De olika skattesatserna tillämpas beroende på motsvarande intervall av referenspriser (som följer de internationella marknadstrenderna och inte har något att göra med kvalitetskillnader). Exportskatten för palmfrukt är satt till en schablonsats på 40 %.

(70) Av de skäl som anges ovan revideras skäl 63 i förordningen om preliminär tull och kostnaden för den viktigaste råvaran (CPO) som de berörda företagen har bokfört har i enlighet med artikel 2.5 i grundförordningen ersatts med det referensexportpris (HPE) ⁽¹⁾ på råpalmolja som offentliggörs av de indonesiska myndigheterna och som i sin tur baseras på offentliggjorda internationella priser (Rotterdam, Malaysia och Indonesien). Denna justering görs för CPO som köpts in från såväl närstående som icke närstående företag. Kostnaden för egenproducerad CPO inom samma juridiska enhet accepteras under förutsättning att det inte hittas några belägg för att kostnaden för egenproducerad CPO inom samma juridiska enhet påverkas av snedvridningen.

(71) Alla exporterande tillverkare i Indonesien samt Indonesiens regering hävdar att det varken enligt WTO:s bestämmelser eller enligt artikel 2.5 i grundförordningen är tillåtet att ersätta kostnaderna för CPO, såsom de bokförts av varje företag, med det indonesiska referensexportpriset för CPO och att detta därför är olagligt. I detta avseende hävdade den indonesiska regeringen att kommissionen felaktigt behandlade Republiken Indonesien som ett land utan marknadsekonomi. Företagens argument kan sammanfattas på följande sätt. För det första har kommissionen inte visat att det finns någon anledning att avvika från de faktiska kostnader som bokförts eller att dessa kostnader inte på ett rimligt sätt återspeglar kostnaderna i samband med tillverkningen av den berörda produkten, utan den har enbart angett att de redovisade kostnaderna är artificiellt låga jämfört med de internationella priserna och därför bör ersättas. Detta strider mot WTO:s regler, enligt vilka det avgörande för att fastställa om en viss kostnad kan användas för beräkning av produktionskostnaderna är om denna kostnad har samband med tillverkning och försäljning av produkten och inte

⁽¹⁾ De indonesiska myndigheterna har sedan september 2011 fastställt HPE-priset varje månad. Det är ett genomsnitt av prisuppgifterna för föregående månad från tre olika källor: i) cif Rotterdam, ii) cif Malaysia och iii) den indonesiska råvarubörsen. HPE-priset fastställs på grundval av samma källor men på fob-basis. För den del av undersökningsperioden som inföll före september 2011 (juli–augusti 2011) användes enbart Rotterdampriset som riktmärke för att fastställa HPE för CPO.

om kostnaden rimligt återspeglar marknadsvärdet. För det andra skulle, även om artikel 2.5 i grundförordningen till synes möjliggör en justering, tillämpningen av denna artikel begränsas till situationer där staten direkt ingriper på marknaden genom att fastställa eller reglera priserna på en artificiellt låg nivå. I detta enskilda fall hävdar dock kommissionen att det inhemska priset på CPO är artificiellt lågt helt enkelt beroende på exportskatten på CPO, snarare än att det regleras av staten. Även om detta vore sant kan en eventuell inverkan på det inhemska priset endast anses oförutsedd eller enbart en bieffekt av exportskattesystemet. För det tredje grundar sig kommissionen felaktigt på Acron- domen för att motivera att justeringen av den CPO är rättsenlig. Denna dom är för närvarande föremål för överklagande och kan därför inte användas som prejudikat. I vilket fall som helst var de faktiska omständigheterna i Acron-målet annorlunda, eftersom det rör en situation där gaspriserna reglerades av staten, i motsats till CPO-priserna i Indonesien som bestäms fritt på marknaden. Slutligen hävdade den indonesiska regeringen att justering enligt artikel 2.5 i grundförordningen skedde enbart för att öka dumpningsmarginalerna på grund av skillnader i beskattning.

- (72) Påståendet att justeringen enligt artikel 2.5 i grundförordningen är olaglig enligt WTO:s och/eller unionens bestämmelser måste avvisas. Genom grundförordningen har WTO:s antidumpningsavtal införlivats och det anses därför att alla bestämmelser i denna förordning, inklusive artikel 2.5, är förenliga med unionens skyldigheter enligt antidumpningsavtalet. I detta avseende bör det påpekas att artikel 2.5 i grundförordningen är lika tillämplig på marknadsekonomier som på icke-marknadsekonomier. Som nämns ovan (skäl 42), har tribunalen i Acron-målet fastslagit rättsprincipen att om kostnaderna i samband med tillverkningen av den undersökta produkten inte på ett rimligt sätt återspeglas i företagets bokföring kan de inte tjäna som underlag för beräkningen av normalvärdet och att sådana kostnader kan ersättas med kostnaderna som återspeglar ett pris som bestäms av marknadskrafterna i enlighet med artikel 2.5 i grundförordningen. Det faktum att Acron-målet rörde priser som reglerades av staten kan emellertid inte tolkas som att kommissionen inte får tillämpa artikel 2.5 på andra former av statliga interventioner som direkt eller indirekt snedvrider en viss marknad genom att pressa ned priserna till en artificiellt låg nivå. Panelen i *China – Broilers* har nyligen dragit en liknande slutsats vid tolkningen av artikel 2.2.1.1 i WTO:s antidumpningsavtal. I det föreliggande fallet ansåg kommissionen att kostnaderna i samband med tillverkningen av den berörda produkten inte på ett rimligt sätt återspeglas i de berörda företagets bokföring, eftersom de är artificiellt låga på grund av det indonesiska differentierade exportskattesystemet. Följaktligen var det helt berättigat att kommissionen justerade kostnaden för COP enligt artikel 2.5 i grundförordningen. Vad beträffar den indonesiska regeringens påstående bör det noteras att justeringen enligt artikel 2.5 grundas på den skillnad som konstaterats mellan de inhemska och internationella priserna på CPO och inte på eventuella skillnader i beskattning.
- (73) Två exporterande tillverkare i Indonesien hävdade att kommissionen inte har lyckats visa att priset på

indonesisk inhemsk CPO snedvrider. De hävdar att kommissionens grundläggande antagande att det differentierade exportskattesystemet begränsar möjligheterna att exportera CPO, vilket leder till att större kvantiteter av CPO är tillgängliga på den inhemska marknaden och därmed pressar ned de inhemska priserna på CPO, är felaktigt i sak eftersom CPO exporteras i stora mängder (70 % av all produktion). Även om den inhemska marknaden för CPO skulle anses vara snedvriden på grund av det differentierade exportskattesystemet, är under alla omständigheter också HPE-priset lika snedvridet, eftersom det bygger på internationella exportpriser, som inkluderar exportskatten. Därför kan HPE-priset för CPO inte användas som ett lämpligt referenspris för att justera kostnaden för CPO.

- (74) Trots att CPO exporteras från Indonesien i stora mängder har undersökningen visat att de inhemska priset på CPO är artificiellt lågt jämfört med de internationella priserna. Dessutom ligger den prisskillnad som konstaterats nära den exportskatt som tas ut i det differentierade exportskattesystemet. Det är därför rimligt att dra slutsatsen att den låga inhemska prisnivån beror på en snedvridning på grund av det differentierade exportskattesystemet. Dessutom bestäms de internationella priserna på varor, däribland CPO, på grundval av utbud och efterfrågan, vilket återspeglar marknadskrafternas dynamik. Det har inte åberopats några bevis som skulle visa att marknadskrafterna har blivit snedvridna på grund av det indonesiska differentierade exportskattesystemet. Påståendet att HPE är ett olämpligt referenspris avvisas därför.
- (75) En exporterande tillverkare, som kommissionen fann inte hade någon representativ inhemsk försäljning (skäl 60 i förordningen om preliminär tull) hävdade att kommissionen felaktigt baserat representativitetstestet på individuell försäljning från närstående företag i stället för den totala försäljningen från alla företag inom gruppen. Tillverkaren erkänner dock att detta påstådda fel inte påverkade den preliminära slutsatsen om den. Vi påminner om att alla närstående företag för denna exporterande tillverkare vart och ett för sig underkändes i representativitetstestet. Även om detta påstående skulle vara befogat är det alltså uppenbart att ett representativitetstest som baserades på den totala inhemska försäljningen från alla närstående företag inte skulle ha påverkat det preliminära resultatet, vilket den exporterande tillverkaren också erkänner. Eftersom inga andra synpunkter har inkommit, bekräftas skälen 60–62 i förordningen om preliminär tull.
- (76) När det gäller skäl 63 i förordningen om preliminär tull hävdade en part att det hade använts alltför höga allmänna kostnader och administrativa kostnader för den. Efter en granskning av detta påstående visade det sig att de allmänna kostnaderna och administrativa kostnaderna för både inhemsk försäljning och export hade använts för att konstruera normalvärdet. Därför gjordes de nödvändiga korrigeringarna för att enbart ta med allmänna kostnader och administrativa kostnader för inhemsk försäljning.

- (77) En part ifrågasatte konstruktionen av normalvärdet och särskilt valet av metod enligt artikel 2.6, vilket anges i skäl 65 i förordningen om preliminär tull. I artikel 2.6 föreskrivs tre alternativa metoder för att fastställa allmänna kostnader och administrativa kostnader samt målvinstmarginal om det inte går att använda de faktiska uppgifterna om företaget. Denna part hävdade att de tre metoderna måste övervägas i den ordning som de anges och att artikel 2.6 a och 2.6 b därför borde övervägas för tillämpning i första hand.
- (78) Förordningen om preliminär tull föreföll endast behandla den metod som anges i artikel 2.6 c, men i följande skäl förklaras varför artikel 2.6 a och 2.6 b inte är tillämplig i detta fall.
- (79) Artikel 2.6 a är inte tillämplig eftersom det inte fastställs några faktiska belopp för något av de indonesiska (och argentinska) företag som ingick i stickprovet eftersom de inte hade någon försäljning som skedde under normal handel. Därför finns det inga uppgifter om faktiska belopp för någon annan exportör eller tillverkare (i stickprovet) tillgängliga för tillämpning av artikel 2.6 a.
- (80) Artikel 2.6 b är inte tillämplig eftersom inte alla indonesiska (och argentinska) företag i stickprovet säljer produkter i samma allmänna produktkategori vid normal handel.
- (81) När det gäller artikel 2.6 b hävdade denna part också att grundförordningen inte var förenlig med WTO-förordningen eftersom den artikeln innehåller ett krav på att försäljningen ska ske vid normal handel. Såsom anges i skäl 72 har WTO:s antidumpningsavtal införlivats genom grundförordningen och det anses därför att alla bestämmelser i denna förordning, inklusive artikel 2.6, är förenliga med unionens skyldigheter enligt WTO:s antidumpningsavtal och att försäljning vid normal handel är fullt förenlig med detta.
- (82) Därför bekräftas valet att tillämpa artikel 2.6 c och använda en annan rimlig metod för att fastställa en målvinstmarginal.
- (83) Dessutom ansåg flera parter att den målvinstmarginal på 15 % som användes för att konstruera normalvärdet var alltför stor. De hävdade att förordningen om preliminär tull inte förklarar hur kommissionen har kommit fram till 15 % och att de därför antar att kommissionen valde 15 % för att den vinstmarginalen används i skadeberäkningarna. De hävdade att kommissionen i flera andra ärenden som berörde råvaror hade använt målvinstmarginaler på ungefär 5 %. Flera parter föreslog att man skulle använda den vinstmarginal som användes i ärendet med bioetanol från Förenta staterna. En part föreslog att man skulle använda den lägre vinstmarginalen på partens försäljning av en blandning av biodiesel och mineraldiesel. Dessutom hävdade den indonesiska regeringen att det innebär en dubbel effekt att ersätta CPO-kostnaden enligt artikel 2.5 i grundförordningen och att samtidigt använda en vinstmarginal på 15 % enligt artikel 2.6 c vilket skulle avspegla vinstmarginalen på en marknad som inte är snedvriden.
- (84) För det första stämmer det inte att kommissionen systematiskt tillämpar en målvinstmarginal på 5 % när normalvärdet konstrueras. Varje situation bedöms utifrån sina egna förutsättningar med hänsyn till de särskilda omständigheterna i fallet. I biodieselförfarandet 2009 mot Förenta staterna användes t.ex. olika vinstmarginaler med en viktad genomsnittlig vinst som var betydligt högre än 15 %. Med tanke på att den kortfristiga och medelfristiga krediträntan i Indonesien är ungefär 12 % enligt uppgifter från Världsbanken verkar det för det andra rimligt att vänta sig en högre vinstmarginal från verksamheten på den inhemska biodieselmaknaden än krediträntan på kapital. Med hänvisningen till den medelfristiga krediträntan avses inte att ange ett riktmärke, utan att pröva huruvida den marginal som används är rimlig. För det tredje föreskriver artikel 2.6 b i grundförordningen, såsom redan nämnts i skäl 80, oavsett om försäljning av en blandning av biodiesel och mineraldiesel omfattas av samma generella produktkategori, att en sådan försäljning ska ske vid normal handel. Eftersom den inhemska försäljningen av biodiesel inte sker vid normal handel anses försäljningen av en blandning av biodiesel och mineraldiesel på motsvarande sätt inte ske vid normal handel. Därför, och av de skäl som förklaras ovan, är en målvinstmarginal på 15 % ett rimligt belopp som kan uppnås av en förhållandevis ny och kapitalintensiv industri i Indonesien. Den indonesiska regeringens argument avseende en dubbel effekt kan inte godtas eftersom en kostnadsjustering enligt artikel 2.5 och den rimliga vinsten enligt artikel 2.6 c är två helt skilda frågor. Skäl 65 i förordningen om preliminär tull bekräftas härmed.
- (85) En part hävdade att eftersom HPE-priset för CPO inkluderar internationella transportkostnader och eftersom syftet med justeringen av det inhemska priset på CPO till nivån på det internationella priset på CPO är att få fram ett pris som inte är snedvridet på inhemska CPO, borde HPE-priset för CPO justeras nedåt för att utesluta transportkostnaderna.

- (86) Detta påstående måste avvisas. Kommissionen övervägde ett antal alternativ för valet av det lämpligaste pris som bör användas som internationellt referenspris. Det bör erinras om att de indonesiska myndigheterna själva använder HPE-priset som riktmärke för att beräkna den månatliga nivån på exporttullarna. HPE-priset enligt de indonesiska myndigheternas definition har därför ansetts vara det lämpligaste internationella referenspris som ska användas som riktmärke för att fastställa graden av snedvridning av produktionskostnaderna för biodiesel i Indonesien.
- (87) Två parter hävdade att kommissionen underlåtit att ta hänsyn till att de tillverkar biodiesel av råvaror som är annorlunda än CPO, nämligen palmfetsstyradestillat ("PFAD"), raffinerad palmolja ("RPO") eller raffinerat palmstearin ("RST"). Genom att underlåta att ta hänsyn till parternas användning av denna råvara i biodieselproduktionen tillämpades CPO-justeringen (som beskrivs i skäl 70) på felaktig råvara som använts och detta har lett till ett felaktigt konstruerat normalvärde.
- (88) Dessa påståenden ska avvisas. Det måste understrykas att kommissionen bara ersatte kostnaden för CPO som köpts från närstående och icke-närstående leverantörer för framställning av biodiesel. När det gäller biprodukter såsom PFAD, RPO och RST som är ett resultat av bearbetning av köpt CPO och som även bearbetas vidare för att producera biodiesel har inga justeringar gjorts.
- (89) Tre parter hävdade att kommissionen inte hade förstått att deras köp av CPO från närstående företag borde behandlas på samma sätt som intern produktion och att därför ingen justering i enlighet med artikel 2.5 borde ske (se skäl 70). Parterna hävdar att transaktioner inom koncernen gjordes på normala marknadsmässiga villkor (principen om armlängds avstånd) och därför inte borde justeras och ersättas med ett internationellt pris. Dessutom hävdade en exporterande tillverkare att det konstruerade normalvärdet borde beräknas månadsvis under undersökningsperioden.
- (90) Eftersom internpriset inte kan anses vara tillförlitligt är det kommissionens gängse praxis att kontrollera om transaktioner mellan närstående parter verkligen sker enligt principen om armlängds avstånd. För att göra detta jämför kommissionen priset mellan närstående företag med det underliggande marknadspriset. Eftersom det underliggande inhemska marknadspriset är snedvridet kan kommissionen inte göra någon sådan kontroll. Kommissionen måste därför ersätta ett sådant otillförlitligt pris med ett rimligt pris som skulle ha varit tillämpligt enligt armlängdsprincipen under normala marknadsmässiga villkor, i detta fall det internationella priset. När det gäller yrkandet om månatliga beräkningar av det konstruerade normalvärdet innehöll inte de inlämnade och kontrollerade uppgifterna tillräckligt detaljerad information för att möjliggöra en sådan beräkning. Båda argumenten avvisades därför.
- (91) Unionsindustrin påstod att kostnaden för den egna tillverkningen av CPO inom en och samma juridiska enhet också bör justeras i enlighet med artikel 2.5 i grundförordningen, eftersom den också påverkas av den snedvridning som det differentierade exportskattesystemet orsakar.
- (92) Detta påstående måste avvisas. Medan råvarorna förs vidare genom biodieseln produktionsprocess i olika faser av raffinering/bearbetning kan kostnaderna för dessa produktionsfaser betraktas som tillförlitliga, eftersom de uppkommer inom samma juridiska enhet och det problem med otillförlitlig internprissättning som beskrivs ovan uppkommer inte.
- (93) En exporterande tillverkare hävdade att kommissionen borde ha gjort så kallade prisavdrag från det konstruerade normalvärdet. Detta påstående kan inte godtas. Det konstruerade normalvärdet konstruerades på grundval av kostnaderna. Det skulle därför vara olämpligt att göra några avdrag på grundval av prisöverväganden.

3.2 Exportpris

- (94) En part ifrågasatte hur exportpriset hade fastställts och hävdade att både säkringsvinster och säkringsförluster borde tas med i beräkningen och hävdade också att säkringsvinster och säkringsförluster på biodiesel behandlades inkonsekvent i bokföringen.
- (95) Kravet på att säkringsvinster och säkringsförluster ska tas med i beräkningen måste avvisas. I artikel 2.8 i grundförordningen anges att exportpriset ska vara det pris som faktiskt betalas eller ska betalas för produkten när den säljs för export, oavsett eventuella separata – om än relaterade – vinster eller förluster i samband med säkringsverksamhet. Metoden i skälen 66 och 67 i förordningen om preliminär tull bekräftas därför.
- (96) Kommissionen erkänner att en parts säkringsvinster och säkringsförluster för biodiesel hade behandlats inkonsekvent i bokföringen i det preliminära förfarandet. Detta påstående godtas och de nödvändiga korrigeringsarna har gjorts.
- (97) När det gäller skäl 68 i förordningen om preliminär tull hävdade en part att den vinstmarginal på 5 % som används för närstående handelsföretag i unionen leder till en alltför stor avkastning på kapital och överskattar den normala vinsten på försäljning av biodiesel från icke närstående företag. En normal avkastning på kapital skulle i stället motsvara en vinstmarginal på 1,3–1,8 %.

(98) Med tanke på den bristande samarbetsviljan hos icke närstående importörer och på att handelsföretag är tjänsteföretag utan väsentliga kapitalinvesteringar innebär att påståendet om avkastning på kapital är irrelevant, avvisar kommissionen detta krav och anser att en målvinstmarginal på 5 % är rimlig i det här fallet. Skäl 68 i förordningen om preliminär tull bekräftas härmed.

(99) När det gäller skäl 69 i förordningen om preliminär tull hävdade en part att premien för dubbelräkning av biodiesel bör läggas till exportpriset eftersom detta endast är en tillämpning av italiensk lagstiftning.

(100) Även om kommissionen skulle godta detta påstående och lägga till premierna till exportpriset, skulle de behöva dras av igen enligt artikel 2.10 k för att det skulle gå att jämföra exportpriset med samma normalvärde med hänsyn till skillnader som påverkar prisets jämförbarhet. Eftersom det inte finns någon premie för dubbelräkning av biodiesel i Indonesien skulle exportpriset i Italien inte vara direkt jämförbart. Detta påstående tillbakavisas därför och skäl 69 i förordningen om preliminär tull bekräftas.

(101) Efter det slutgiltiga meddelandet av uppgifter upprepade denna part sitt påstående. Inga väsentliga ytterligare argument lades dock fram som kunde ändra kommissionens bedömning. Därför bekräftas skäl 69 i förordningen om provisorisk tull.

(102) Efter det slutgiltiga meddelandet av uppgifter fäste flera exporterande tillverkare kommissionens uppmärksamhet på påstådda skrivfel i beräkningen av dumpningen. Dessa påståenden undersöktes och där det var motiverat gjordes justeringar av beräkningarna.

3.3 Jämförelse

(103) Eftersom det inte har inkommit några synpunkter på jämförelsen, bekräftas härmed skälen 70–75 i förordningen om preliminär tull.

3.4 Dumpningsmarginaler

(104) Med beaktande av de justeringar av normalvärde och exportpris som anges i skälen ovan och eftersom inga andra synpunkter har inkommit, fastställs de slutgiltiga dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av priset cif vid unionens gräns, före tull, till följande:

Företag	Dumpningsmarginal
PT. Ciliandra Perkasa, Jakarta	8,8 %
PT. Musim Mas, Medan	18,3 %
PT. Pelita Agung Agrindustri, Medan	16,8 %

Företag	Dumpningsmarginal
PT. Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan och PT. Wilmar Nabati Indonesia, Medan	23,3 %
Andra samarbetsvilliga företag:	20,1 %
Övriga företag	23,3 %

E. SKADA

1. Unionstillverkning och unionsindustrin

(105) Unionsindustrin definieras i skälen 80–82 i förordningen om preliminär tull och det bekräftas att tre företag uteslöts från definitionen av unionsindustrin på grund av att de var beroende av import från de berörda länderna, dvs. de importerade avsevärt mycket mer biodiesel från de berörda länderna än de själva tillverkade.

(106) Ytterligare två företag uteslöts från definitionen av unionsindustrin eftersom de inte hade tillverkat biodiesel under undersökningsperioden.

(107) Efter offentliggörandet av förordningen om preliminär tull mottogs synpunkter om att andra företag borde uteslutas från definitionen av unionsindustrin på grund av import från de berörda länderna och även på grund av deras förbindelser med exporterande tillverkare i Argentina och Indonesien som skyddar dem från de negativa följderna av dumpningen.

(108) Dessa synpunkter avvisas. Efter att ha analyserat påståendet om relationer mellan exporterande tillverkare och unionsindustrin konstaterades att ett holdingföretag ägde andelar i både en argentinsk exporterande tillverkare och en unionstillverkare.

(109) För det första fann man att dessa företag öppet konkurrerade med varandra om samma kunder på unionsmarknaden, vilket visade att deras förhållande inte hade någon inverkan på affärspraxis vare sig hos den argentinska exporterande tillverkaren eller unionstillverkaren.

(110) Efter det slutgiltiga meddelandet av uppgifter begärde en berörd part att få information om kommissionens slutsats att argentinska exportörer och unionsindustrin konkurrerade om samma kunder på den europeiska marknaden. Undersökningen av unionstillverkare och undersökningen av argentinska exportörer visade detta faktum och inga bevis har lagts fram som stöd för påståendet att argentinska exportörer och unionstillverkare hade avtalat att inte konkurrera vid försäljningen av biodiesel till slutanvändarna. Antalet slutanvändare är relativt litet och består huvudsakligen av de stora oljeraffinerierna, som köper både från unionstillverkare och importörer.

- (111) För det andra befanns unionstillverkarens huvudsakliga intressecentrum som åsyftas i skäl 108 ligga inom unionen, i synnerhet dess produktion och försäljning samt forskning. Följaktligen blev slutsatsen att förhållandet inte utgjorde något skäl att utesluta detta företag från definitionen av unionsindustrin enligt artikel 4.1 a i grundförordningen.
- (112) Det förhållandet att delar av unionsindustrin har importerat biodiesel från de berörda länderna är inte tillräckligt i sig för att ändra definitionen av unionsindustrin. Som förklaras i förordningen om preliminär tull skedde unionsindustrins import från de berörda länderna i självförsvar. Det konstaterades vidare att vissa av unionens producenter som importerade från de berörda länderna fortfarande hade sitt intressecentrum i unionen – dessa företag producerade större volymer än de importerade och de bedrev sin forskning inom unionen.
- (113) En berörd part hävdade att unionsindustrin också borde omfatta de företag som köpte biodiesel och blandade den med mineraldiesel eftersom dessa blandningar också var

en berörd produkt. Påståendet avvisas. Den berörda produkten är biodiesel i ren form eller i blandningar. Därför är tillverkare av den berörda produkten tillverkare av biodiesel och inte företag som blandar biodiesel med mineraldiesel.

- (114) Den definition av unionsindustrin som anges i skälen 80–82 i förordningen om preliminär tull bekräftas därför, tillsammans med produktionsvolymen för undersökningsperioden enligt skäl 83 i förordningen om preliminär tull.

2. Förbrukningen i unionen

- (115) Efter det preliminära meddelandet av uppgifter gjorde unionsindustrin en mindre korrigering av sin försäljning för 2009 och justerade därmed unionens förbrukning för det året. Denna korrigering påverkar inte trenden eller de slutsatser som dras av uppgifterna i förordningen om preliminär tull. Tabell 1 korrigeras nedan. Eftersom det inte har inkommit några synpunkter, bekräftas härmed skälen 84–86 i förordningen om preliminär tull.

Förbrukningen i unionen	2009	2010	2011	UP
Ton	11 151 172	11 538 511	11 159 706	11 728 400
Index 2009 = 100	100	103	100	105

Källa: Eurostat, uppgifter från unionsindustrin.

3. Sammantagen bedömning av verkningarna av importen från de berörda länderna

- (116) I skälen 88–90 i förordningen om preliminär tull konstaterade kommissionen att villkoren var uppfyllda för en sammantagen bedömning av effekterna av import från Argentina och Indonesien. Detta ifrågasattes av en berörd part som hävdade att PME från Indonesien inte konkurrerar med biodiesel som tillverkas i unionen på samma grundval som SME från Argentina och att PME var billigare än biodiesel som tillverkas i unionen eftersom råvaran var billigare än den råvara som fanns att tillgå i unionen.
- (117) Dessa argument avvisas. Både SME och PME importeras till EU och tillverkas även inom EU och blandas med RME och annan biodiesel som tillverkas inom EU innan den säljs eller blandas med mineraldiesel. Blandningsföretagen kan välja att köpa biodiesel från olika råvaror och olika ursprung för att framställa sin slutprodukt utifrån marknaden och klimatförhållandena under året. PME säljs i större mängder under sommarmånaderna och i mindre mängder under vintermånaderna, men konkurrerar

fortfarande med RME och biodiesel som tillverkas i unionen och även med SME från Argentina.

- (118) Skäl 90 i förordningen om preliminär tull bekräftas härmed.

4. Volym, pris och marknadsandel för den dumpade importen från de berörda länderna

- (119) En berörd part ifrågasatte importuppgifterna i tabell 2 i förordningen om preliminär tull och hävdade att importen från Indonesien var mycket mindre än vad som angavs i tabellen. Importuppgifterna i tabell 2 baserades på uppgifter från Eurostat som kontrollerades noggrant och befanns vara korrekta och i överensstämmelse med de uppgifter som samlats in från indonesiska exportörer. Biodiesel är en förhållandevis ny produkt och nomenklaturnumren för import av biodiesel har ändrats under de senaste åren. När uppgifter hämtas från Eurostat måste man alltså använda de nomenklaturnummer som tillämpades vid den tidpunkten, för att uppgifterna ska bli korrekta. Detta förklarar varför den berörda partens hämtning av uppgifter är ofullständig och visar en lägre import än de fullständiga uppgifter som lämnas i tabell 2.

- (120) Mot bakgrund av den ringa förändringen i unionens förbrukning i tabell 1, har Argentinas marknadsandel 2009 i tabell 2 också ändrats något, medan ingen förändring har gjorts för Indonesien. Detta påverkar inte utvecklingstendenserna för uppgifterna eller slutsatserna av dem. Marknadsandelen korrigeras nedan.

	2009	2010	2011	UP
Import från Argentina				
Marknadsandel	7,7 %	10,2 %	12,7 %	10,8 %
Index 2009 = 100	100	135	167	141

Källa: Eurostat.

5. Prisunderskridande

- (121) Som anges i skälen 94–96 i förordningen om preliminär tull jämfördes priserna på import från Argentina och Indonesien med unionsindustrins försäljningspris med hjälp av uppgifter från företagen i stickprovet, för att fastställa prisunderskridandet. I denna jämförelse uteslöts biodiesel som importerats från unionsindustrin för återförsäljning från beräkningarna av prisunderskridandet.
- (122) Berörda parter påpekade att den metod som användes, dvs. en jämförelse av filterbarhetstemperaturerna (*Cold Filter Plugging Point*, nedan kallad *CFPP*), inte var samma metod som användes i en tidigare antidumpningsundersökning som gällde biodiesel från Förenta staterna, där jämförelsen baserades på råvaran.
- (123) Till skillnad från de exporterande tillverkarna i Argentina och Indonesien säljer unionsindustrin inte biodiesel som tillverkas av en enda råvara, utan blandar flera råvaror för att framställa den slutliga biodiesel som säljs. Slutkunden är inte medveten om och berörs inte av sammansättningen av den biodiesel de köper, så länge produkter uppnår den nödvändiga filterbarhetstemperaturen. Det som betyder något för kunden är filterbarhetstemperaturen, oavsett vilken råvara som används. Därför konstaterades det att det i detta förfarande var lämpligt att göra prisjämförelsen på grundval av filterbarhetstemperaturen.
- (124) För import från Indonesien, som har en filterbarhetstemperatur på minst 13, gjordes en justering som motsvarade skillnaden i pris mellan unionsindustrins försäljning av CFPP13 och unionsindustrins försäljning av CFPP0 för att jämföra CFPP13 och högre från Indonesien med CFPP0 som tillverkas och blandas i unionen. En indonesisk exporterande tillverkare påpekade att eftersom unionsindustrins försäljning av CFPP13 gjordes i små mängder per transaktion borde dessa priser jämföras med transaktioner av liknande storlek med CFPP0. Vid en inspektion av transaktioner med CFPP0 med en liknande mängd per transaktion konstaterades att prisskillnaden var i linje med skillnaden för samtliga transaktioner med CFPP0, med prisskillnader som var både högre och lägre än den genomsnittliga prisskillnaden. Följaktligen gjordes ingen ändring av det prisunderskridande som konstaterades i skäl 97 i förordningen om preliminär tull.
- (125) En indonesisk exporterande tillverkare begärde att kommissionen skulle lämna ut de fullständiga produktkontrollnumren på de blandningar som säljs av unionsindustrin – procentandelarna av varje råvara i unionsindustrins försäljning av den egna produktionen. Eftersom jämförelsen för skadebedömningen gjordes enbart på grundval av CFPP avsågs denna begäran.
- (126) En berörd part hävdade att det fanns en prisskillnad mellan biodiesel som uppfyllde kriterierna i direktivet om förnybara energikällor (nedan kallad *miljöcertifierad*) och biodiesel som inte gjorde det. Den parten hävdade att eftersom importen från Indonesien inte var miljöcertifierad och priset för miljöcertifierad biodiesel var högre, borde det göras en justering.
- (127) Detta påstående avvisades. Nästan all import från Indonesien under undersökningsperioden var miljöcertifierad. I vilket fall som helst införlivade medlemsstaterna de hållbarhetskriterier som anges i direktivet om förnybara energikällor i sin nationella lagstiftning först under 2012, så under större delen av undersökningsperioden spelade det ingen roll om biodieseln var miljöcertifierad.
- (128) Efter det slutgiltiga meddelandet av uppgifter lämnade en indonesisk exporterande tillverkare synpunkter på beräkningen av prisunderskridandet och hävdade att PME-import från Indonesien bör jämföras med all försäljning från unionsindustrin. I själva verket har beräkningen av prisunderskridandet bestått i att jämföra försäljningen av PME från Indonesien med all unionsindustrins CFPP0-försäljning, genom att öka priset för den indonesiska PME-importen med en prisfaktor beräknad genom en jämförelse mellan unionsindustrins CFPP0-försäljning med dess CFPP13-försäljning. Detta påstående avvisas därför. Samma berörda parts påstående att skadeberäkningarna inkluderade importerade produkter är felaktigt och avvisas därför. Under alla omständigheter blandades importerad biodiesel med biodiesel producerad inom unionen och såldes till samma pris som blandningar som inte innehöll någon importerad biodiesel.

(129) En indonesisk exporterande tillverkare invände också mot beräkningen av kostnaderna efter import. Dessa kostnader kontrollerades emellertid som de faktiska kostnaderna för import av biodiesel minus kostnaderna för leveransen till den slutliga destinationen och ingen ändring är nödvändig.

6. Makroekonomiska indikatorer

(130) Som anges i skäl 101 i förordningen om preliminär tull analyserades följande makroekonomiska indikatorer baserade på inhämtade uppgifter för hela unionsindustrin: tillverkning, tillverkningskapacitet, kapacitetsutnyttjande, försäljningsvolym, marknadsandel, tillväxt, sysselsättning, produktivitet, dumpningsmarginalens storlek och återhämtning från tidigare dumpning.

	2009	2010	2011	UP
Produktionskapacitet (ton)	18 856 000	18 583 000	16 017 000	16 329 500
<i>Index 2009 = 100</i>	100	99	85	87
Produktionsvolym (ton)	8 729 493	9 367 183	8 536 884	9 052 871
<i>Index 2009 = 100</i>	100	107	98	104
Kapacitetsutnyttjande	46 %	50 %	53 %	55 %
<i>Index 2009 = 100</i>	100	109	115	120

(132) I skäl 103 i förordningen om preliminär tull analyserades de tidigare uppgifterna om kapacitetsutnyttjande och det konstaterades att produktionen ökade samtidigt som kapaciteten var stabil. Med de reviderade uppgifterna ökar produktionen fortfarande, men den användbara kapaciteten minskade under samma period. Detta visar att unionsindustrin minskade den tillgängliga kapaciteten för att möta den ökade importen från Argentina och Indonesien och alltså reagerade på marknadens signaler. Dessa reviderade uppgifter är nu mer i linje med de offentliga rapporterna från unionsindustrin och tillverkarna i unionen, där det anges att produktionen stoppades i flera anläggningar under den berörda perioden och att den installerade kapaciteten inte var direkt tillgänglig för användning, eller endast skulle gå att använda efter stora nyinvesteringar.

(133) Flera berörda parter ifrågasatte uppgifterna om reviderad kapacitet och kapacitetsutnyttjande. Ingen av de berörda parterna framlade emellertid några alternativ. Revideringen är baserad på de reviderade kapacitetsuppgifter som lämnats av klaganden och omfattar hela unionsindustrin. De reviderade uppgifterna samkördes med offentligt tillgängliga uppgifter, särskilt avseende kapacitet samt kapacitet hos tillverkare som upphört med sin verksamhet på grund av ekonomiska svårigheter. Såsom förklaras ovan i avsnitt 6, *Makroekonomiska indikatorer*, ger de

(131) Efter det preliminära meddelandet av uppgifter påpekade unionsindustrin att de uppgifter om kapacitet som hade använts i tabell 4 i förordningen om preliminär tull innefattade kapacitet som inte hade avvecklats, men som inte var i sådant skick att den skulle ha varit tillgänglig att användas för tillverkning av biodiesel under undersökningsperioden eller föregående år. De identifierade separat denna kapacitet som oanvänd kapacitet som inte borde räknas som kapacitet tillgänglig för användning. Uppgifterna om kapacitetsutnyttjande i tabell 4 var därför för låga. De nya uppgifterna granskades noggrant och godkändes sedan, varför tabell 4 införs på nytt nedan. Kapacitetsutnyttjandegraden som angavs till 43–41 % i förordningen om preliminär tull är nu 46–55 %. Unionsindustrin korregerade också produktionsuppgifterna för 2009 för att framställa följande tabell:

reviderade uppgifterna en exaktare datauppsättning med den tillgängliga kapaciteten för produktion av biodiesel under den berörda perioden än den datauppsättning som ursprungligen tillhandahölls och offentliggjordes i förordningen om preliminär tull.

(134) En berörd part hävdade att unionsindustrin inte hade åsamkats skada eftersom produktionsvolymerna låg i linje med förbrukningen. Detta argument avvisas eftersom andra viktiga skadeindikatorer tydligt visar förekomsten av skada, särskilt förlusten av marknadsandelar till import från de berörda länderna och trenden med sjunkande lönsamhet som leder till förluster.

(135) En annan berörd part hävdade att unionsindustrin inte skadades om man endast jämförde trenderna mellan 2011 och undersökningsperioden i stället för att jämföra trenderna under perioden från och med den 1 januari 2009 till undersökningsperiodens slut (*den berörda perioden*). Eftersom undersökningsperioden omfattar halva 2011 är det inte korrekt att göra en jämförelse mellan 2011 och undersökningsperioden. För att en jämförelse ska vara meningsfull måste man dessutom undersöka de trender som är relevanta för skadebedömningen under en tillräckligt lång period, vilket skedde i detta fall. Kravet avvisas därför.

(136) Samma berörda part påpekade att kommissionen inte hade offentliggjort det totala försäljningsvärdet för unionsindustrin i förordningen om preliminär tull och begärde att denna siffra skulle offentliggöras. Alla relevanta faktorer som anges i artikel 3.5 i grundförordningen granskades emellertid, vilket gjorde det möjligt att bedöma skadan fullt ut. Uppgifter om försäljningsvärde samlades in (och verifierades) från företagen i stickprovet, som var representativa för unionsindustrin som helhet.

(137) Samma part konstaterade också att unionsindustrin hade kunnat öka sysselsättningen och att det alltså inte hade förekommit någon negativ effekt för unionsindustrin under undersökningsperioden.

(138) Som förklaras i skäl 106 i förordningen om preliminär tull är sysselsättningen inom denna kapitalintensiva industri förhållandevis liten. Små variationer i siffrorna kan därför ge en stor förändring i de indexerade uppgifterna. Ökningen i den totala sysselsättningen uppväger inte den skada som unionsindustrin har åsamkats och som framgår av andra indikatorer.

(139) Eftersom inga andra synpunkter har inkommit, bekräftas skälen 103–110 i förordningen om preliminär tull.

7. Mikroekonomiska indikatorer

(140) Som anges i skäl 102 i förordningen om preliminär tull analyserades följande mikroekonomiska indikatorer baserade på verifierade uppgifter från de tillverkare i unionen som ingick i stickprovet: Genomsnittliga enhetspriser, enhetskostnad, arbetskraftskostnader, inventarier, lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga.

(141) Eftersom inga relevanta synpunkter inkommit, bekräftas härmed skälen 111–117 i förordningen om preliminär tull.

8. Slutsats beträffande skada

(142) Flera parter ifrågasatte slutsatsen om skada i förordningen om preliminär tull med motiveringen att vissa indikatorer verkade ha förbättrats mellan 2011 och undersökningsperioden. Samtidigt som det stämmer att vissa indikatorer visade en uppåtgående trend mellan 2011 och undersökningsperioden (t.ex. tillverkning och försäljning) kunde industrin inte höja sina priser för att uppväga kostnadsökningarna under den här perioden, vilket konstateras i skäl 111 i förordningen om preliminär tull. Detta resulterade i att industrins ställning försämrades ytterligare, från förluster på 0,2 % 2011 till

förluster på 2,5 % under undersökningsperioden. Även om skadeanalysen skulle begränsas till perioden från 2011 till undersökningsperioden skulle slutsatsen ändå bli att industrin hade åsamkats betydande skada.

(143) Eftersom inga andra synpunkter har inkommit, bekräftas skälen 118–120 i förordningen om preliminär tull.

F. ORSAKSSAMBAND

1. Verknningar av den dumpade importen

(144) En berörd part hävdade att importen från Argentina inte kunde orsaka skada eftersom importvolymerna var stabila från 2010 till utgången av undersökningsperioden och minskade något från 2011 till utgången av undersökningsperioden.

(145) Dessa uppgifter hämtades från tabell 2 i förordningen om preliminär tull och är korrekta. Kommissionens analys omfattar emellertid inledningen av den berörda perioden till utgången av undersökningsperioden och den visar att importen har ökat med 48 %, och att marknadsandelen har ökat med 41 %. Som förklaras i skäl 90 i förordningen om preliminär tull togs dessutom inte bara import från Argentina med i beräkningen, utan även import från Indonesien.

(146) Samma berörda part gjorde en jämförelse över ett år och konstaterade att priserna på importen från Argentina ökade snabbare än unionsindustrins försäljningspriser. Priserna på importen från Argentina var dock fortfarande lägre än unionsindustrins priser, vilket kan förklara varför unionspriserna inte kunde stiga lika snabbt.

(147) Eftersom inga andra synpunkter har inkommit avseende verkningarna av den dumpade importen, bekräftas skälen 123–128 i förordningen om preliminär tull.

2. Verknningar av andra faktorer

2.1 Import från andra tredjeländer än de berörda länderna

(148) Eftersom inga synpunkter har inkommit bekräftas slutsatsen i skäl 129 i förordningen om preliminär tull att import från andra länder inte har orsakat någon skada.

2.2 Icke-dumpad import från de berörda länderna

(149) Ingen icke-dumpad import från de berörda länderna hittades med tillämpning av artikel 2.5 i enlighet med skälen 38 och 70. Därför revideras skäl 130 i förordningen om preliminär tull i enlighet med detta.

2.3 Andra unionstillverkare

- (150) Eftersom inga synpunkter inkommit, bekräftas skäl 131 i förordningen om preliminär tull.

2.4 Import som gjorts av unionsindustrin

- (151) Som anges i skälen 132–136 i förordningen om preliminär tull importerade unionsindustrin betydande mängder biodiesel från de berörda länderna under den berörda perioden, upp till 60 % av all import från dessa länder.

- (152) En berörd part hävdade att denna import inte alls gjordes i självförsvaret utan ingick i en "noggrant utformad långsiktig strategi" från unionsindustrins sida som gick ut på att investera i och importera biodiesel från Argentina.

- (153) Den berörda parten hävdade att det aldrig har funnits någon ekonomisk motivering till att importera sojabönsolja till unionen och bearbeta den till biodiesel inom unionen och att det endast är ekonomiskt möjligt att bearbeta sojabönsolja i Argentina och exportera den biodiesel som härmed framställs.

- (154) Dessa påståenden bör avvisas. Det har inte lämnats några belägg för en sådan "långsiktig strategi" och den har förnekats av unionsindustrin. Om unionsindustrin hade som strategi att komplettera sin tillverkning av biodiesel genom produktion i Argentina och import av den färdiga produkten, vore det meningslöst och ologiskt att sedan lämna in ett klagomål mot samma import.

- (155) En berörd part upprepade att unionsindustrins import av biodiesel, som skedde i självförsvaret, i själva verket skedde som en del av en långsiktig affärsstrategi. Detta påstående är inte underbyggt och avvisas därför. Ingen bevisning som visar på av en sådan strategi har ingetts, utöver rena påståenden. Vidare skulle det förefalla ologiskt för de berörda unionstillverkarna att stödja klagomålet och i vissa fall ha ökat sin kapacitet i unionen, samtidigt som de har en strategi för att uppfylla produktionsbehov genom import.

- (156) Samma berörda part hävdade också att unionsindustrins marknadsandel bör beräknas genom att dess import i självförsvaret inkluderas. Detta påstående avvisades eftersom marknadsandelsberäkningar måste återspegla unionsindustrins försäljning av varor som den själv tillverkat och inte dess handel med den färdiga produkten

mot bakgrund av de ökande volymerna av dumpad import.

- (157) Unionsindustrin har också visat att importen av sojabönsolja – och palmolja – för bearbetning till biodiesel var ekonomiskt lönsam under tidigare år. Den berörda parten lämnade inga bevis på motsatsen. Det är bara med den snedvridande effekten av den differentierade exportskatten som gör att exporten av biodiesel blir billigare än råvarorna som import av den färdiga produkten blir ekonomiskt lönsam.

- (158) En berörd part hävdade att denna import orsakade skada eftersom det bara var unionsindustrin som hade kapacitet att blanda SME från Argentina och PME från Indonesien med biodiesel som tillverkats inom EU för återförsäljning till dieselraffinaderier. Detta påstående är felaktigt. Blandning är en enkel operation som många handelsföretag själva kan göra i sina lagringstankar. Inga bevis har lämnats på att det endast är unionstillverkare som kan utföra denna blandning och därför avvisas påståendet.

- (159) En indonesisk exporterande tillverkare hävdade vidare att unionsindustrins import inte hade skett i självförsvaret och jämförde uppgifter för kalenderåret 2011 med uppgifter från undersökningsperioden, vilken omfattar sex månader av detta år. En jämförelse mellan de två perioderna är därför inte korrekt om det inte är möjligt att dela upp undersökningsperioden i två delar. Således avvisas detta argument.

- (160) Eftersom inga andra synpunkter har inkommit avseende unionsindustrins export, bekräftas skälen 132–136 i förordningen om preliminär tull.

2.5 Unionsindustrins kapacitet

- (161) I skälen 137–140 i förordningen om preliminär tull konstaterades att unionsindustrins kapacitetsutnyttjande var fortsatt lågt under den berörda perioden, men att läget för företagen i stickprovet försämrades under perioden samtidigt som deras kapacitetsutnyttjande inte minskade i motsvarande grad.

- (162) Den preliminära slutsatsen var därför att det låga kapacitetsutnyttjandet, som var konstant, inte var orsaken till den skada som åsamkats unionsindustrin.

- (163) En berörd part kommenterade uppgifterna i förordningen om preliminär tull och påpekade att även utan importen skulle unionsindustrins totala kapacitetsutnyttjande endast ha varit 53 % under undersökningsperioden. Den parten pekade också på ökningen i produktionskapaciteten från 2009 till utgången av undersökningsperioden, som ledde till en minskning av kapacitetsutnyttjandet under den berörda perioden.
- (164) Den berörda parten lämnade dock inga bevis på att det låga kapacitetsutnyttjandet orsakade en skada av sådan omfattning att den bryter orsakssambandet mellan den dumpade importen och unionsindustrins försämrade läge. Fasta kostnader utgör endast en liten andel (ungefär 5 %) av de totala produktionskostnaderna, vilket visar att det låga kapacitetsutnyttjandet endast var en skadefaktor, men inte en avgörande sådan. Ett av skälen till det låga kapacitetsutnyttjandet är också att unionsindustrin själv importerade den färdiga produkten på grund av den särskilda marknadssituationen.
- (165) Efter det att de reviderade uppgifterna om kapacitet och utnyttjande togs med i beräkningen minskade unionsindustrins kapacitet dessutom under den berörda perioden, medan kapacitetsutnyttjandet ökade från 46 % till 55 %. Detta visar att unionsindustrins kapacitetsutnyttjande skulle vara betydligt större än de 53 % som anges ovan, utan dumpad import.
- (166) Efter det slutgiltiga meddelandet av uppgifter ifrågasatte flera berörda parter slutsatsen att lågt kapacitetsutnyttjande inte var den avgörande faktor som vållat skada. Det påstods att de fasta kostnaderna inom biodieselinindustrin var mycket högre än den begränsade andel som anges ovan. De ingav dock ingen bevisning till stöd för detta påstående och det avvisas därför. De fasta kostnaderna har i vart fall inte något samband med kapacitetsutnyttjandegraden. En kontroll av de utvalda företagen visade på ett förhållande mellan fasta kostnader och totala produktionskostnader som var mellan 3 % och 10 % under undersökningsperioden.
- (167) Det hävdades i detta avseende också att unionsindustrins överkapacitet var så stor att den inte skulle kunna vara tillräckligt lönsam även om det inte förekom någon import. Det har inte inkommit några bevis på detta påstående och det faktum att unionsindustrin var lönsam under 2009 med ett lågt kapacitetsutnyttjande tyder på att dess lönsamhet skulle vara ännu högre om det inte förekom någon dumpad import.
- (168) Dessutom hävdades det att minskningen av unionsindustrins produktionskapacitet i sig orsakade skada på grund av kostnaderna för nedläggning av anläggningar och kapacitetsminskningar hos anläggningar som fortsatte att fungera. Detta påstående var inte underbyggt och inga bevis lades fram för att visa att kostnaderna för att minska kapaciteten eller för att stänga hela anläggningar eller företag gällde betydande belopp.
- (169) Slutligen påstods med avseende på kapaciteten att alla företag som ökade sin biodieselproduktionskapacitet under den berörda perioden skulle ha fattat ett oansvarigt affärsbeslut. Det ingavs ingen bevisning till stöd för detta påstående. Dessutom visar det faktum att vissa företag kunde öka sin kapacitet vid ökande import av dumpad biodiesel från Argentina och Indonesien att det finns en efterfrågan på marknaden på just deras produkter.
- (170) De reviderade makroekonomiska indikatorerna visar också att företagen avlägsnade kapacitet från möjlig användning under perioden och att de närmare undersökningsperiodens slut inledde en process för att stänga anläggningar som inte längre var lönsamma. Kapacitetsökningar på företagsnivå beror dessutom främst på utbyggnaden av "andra generationens" biodieselanläggningar med tillverkning av spillolja eller hydrogenerad vegetabilisk olja (HVO). Därför drev – och driver – unionsindustrin en process för att rationalisera sin kapacitet för att tillgodose unionens efterfrågan.
- (171) Eftersom inga ytterligare synpunkter har inkommit avseende unionsindustrins kapacitet, bekräftas skälen 137–140 i förordningen om preliminär tull.

2.6 Bristande tillgång till råvaror och vertikal integration

- (172) Eftersom inga nya synpunkter har inkommit avseende tillgång till råvaror, bekräftas skälen 141–142 i förordningen om preliminär tull.

2.7 Dubbelräkning

- (173) Skälen 143–146 i förordningen om preliminär tull behandlade påståendet att systemet med dubbelräkning, där biodiesel som tillverkas av spilloljor räknas dubbelt för blandningstillstånden i vissa medlemsstater, har skadat unionsindustrin, eller åtminstone de tillverkare i unionen som tillverkar biodiesel från jungfruoljor.

- (174) En berörd part nämnde en kommentar från en tillverkare i unionen om att de under 2011 förlorade försäljning till andra tillverkare som producerade biodiesel som berättigade till dubbelräkning.

- (175) De negativa effekterna för denna enda tillverkare var dock begränsade, tillfälliga och endast relevanta för en del av undersökningsperioden, eftersom systemet med dubbelräkning infördes i medlemsstaten för företaget först i september 2011. Eftersom det ekonomiska resultatet för de företag som ingick i stickprovet försämrades efter september 2011 och detta företag ingick i stickprovet kan dubbelräkning inte betraktas som en orsak till skada.
- (176) Eftersom unionsindustrin består av både företag som tillverkar biodiesel av spilloljor och omfattas av dubbelräkning i vissa medlemsstater och företag som tillverkar biodiesel av jungfruolja, ligger den förändrade efterfrågan fortfarande inom unionsindustrin. Tillgången till den begagnade olja som krävs för att tillverka dubbelräknad biodiesel är begränsad, varför det är svårt att öka produktionen av dubbelräknad biodiesel avsevärt. Därför finns det fortfarande en stor efterfrågan på första generationens biodiesel. Ingen betydande import av biodiesel som får dubbelräknas konstaterades under undersökningsperioden, vilket bekräftar att dubbelräkningen påverkar efterfrågan inom unionsindustrin och inte leder till efterfrågan på import. Kommissionen mottog inga uppgifter från den berörda parten som visade att dubbelräknad biodiesel hade lett till sjunkande priser på biodiesel av jungfruolja under den berörda perioden. Uppgifterna visar i själva verket att dubbelräknad biodiesel har ett litet prispåslag jämfört med jungfrubiodiesel, vars pris är knutet till mineraldiesel.
- (177) De sjunkande resultaten hos unionsindustrin, som omfattar båda typerna av tillverkare, kan inte hänföras till det system med dubbelräkning som tillämpas i vissa medlemsstater. Det faktum att företag i stickprovet som tillverkar dubbelräknad biodiesel också har sjunkande resultat, vilket anges i skäl 145 i förordningen om preliminär tull, visar dessutom att hela industrin berörs av den skada som den dumpade importen orsakar.
- (178) Flera berörda parter hävdade efter det slutgiltiga meddelandet av uppgifter att beloppen för dubbelräknad biodiesel underskattades. Emellertid var mängden dubbelräknad biodiesel som var tillgänglig på unionsmarknaden begränsad i förhållande till den totala försäljningen av biodiesel under undersökningsperioden. Om en medlemsstat skulle tillämpa dubbelräkning är dessutom den biodiesel som uppfyller kraven för att räknas två gånger producerad inom unionen och ligger efterfrågan därmed fortfarande inom unionsindustrin. Det ingavs inte någon ny bevisning som skulle ändra denna slutsats.
- (179) Eftersom inga nya synpunkter har inkommit avseende regleringsfaktorer, bekräftas skälen 143–146 i förordningen om preliminär tull.
- 2.8 *Andra regleringsfaktorer*
- (180) I skäl 147–153 i förordningen om preliminär tull behandlas påståenden från berörda parter om att begränsningar i medlemsstaterna, som kvotsystem och skatteordningar, var utformade för att begränsa importen från de berörda länderna, vilket innebar att en eventuell skada för unionsindustrin, särskilt i vissa medlemsstater, inte kunde vara orsakad av importen.
- (181) Dessa argument avvisades preliminärt, bl.a. för att dumpad import från de berörda länderna förekommer i de flesta medlemsstater. Efter att ha importerats till en medlemsstat skulle denna import dessutom ha kunnat transporteras och säljas i en annan medlemsstat.
- (182) En berörd part tog upp de små mängder argentinsk biodiesel som klarerades vid de franska tullkontrollerna 2011 och även den lilla mängd som deklarerats som import till Tyskland under samma period.
- (183) För det första kan biodiesel som tulldeklarerats i en medlemsstat mycket väl säljas i en annan medlemsstat, vilket innebär att dessa uppgifter är otillförlitliga. För det andra kunde företagen från Frankrike och Tyskland i stickprovet visa att det förekom priskonkurrens mellan deras produktion och import från de berörda länderna, och visa den skada som de åsamkats på grund av detta.
- (184) En annan berörd part hävdade att tillbakadragandet av ordningar för att främja biodieselindustrin i många medlemsstater sänkte biodieselföretagens intäkter under den berörda perioden och därmed orsakade skada. De påpekar särskilt det gradvisa avskaffandet av skattelättnader i Frankrike och skatter på gröna bränslen i Tyskland.
- (185) Det är dock inte uppenbart att tidpunkten för dessa förändringar sammanfaller med försämringen i unionsindustrins finansiella resultat. Många av dessa incitament var riktade direkt till användarna av biodiesel, inte tillverkarna, och de flesta var fortfarande i kraft under undersökningsperioden. Det har inte lämnats några bevis för att förändringarna i medlemsstaternas politik, när de har övergått till obligatoriska blandningskrav, har skadat unionsindustrin.

- (186) En indonesisk exporterande tillverkare hänvisade till den undersökning som generaldirektoratet för konkurrens har inlett avseende påstått ingivande av snedvridna priser till Platts noteringar av priser på olje- och biobränsleprodukter och begärde att föremålet för denna undersökning skulle anses vara en möjlig orsak till skada. Detta påstående avvisades eftersom undersökningen fortfarande pågår och det inte har offentliggjorts något resultat.
- (187) Eftersom inga nya synpunkter har inkommit avseende medlemsstaternas politik, bekräftas skälen 147–153 i förordningen om preliminär tull.

3. Slutsats om orsakssambandet

- (188) Importen av den berörda produkten från de berörda länderna dumpades under undersökningsperioden och undergrävde unionsindustrins försäljning. Tidpunkten för de ökade volymerna dumpad import sammanfaller tydligt med försämringen av situationen för unionsindustrin. Den dumpade importen konkurrerade direkt med unionsindustrins produktion, vilket ledde till att unionsindustrin förlorade i lönsamhet och marknadsandelar under den berörda perioden. Det är möjligt att andra faktorer som nämns ovan har påverkat unionsindustrins resultat i viss omfattning, men dumpad import från de berörda länderna orsakar ändå skada för unionsindustrin.
- (189) Inga nya bevis lämnades som påverkade slutsatsen att effekten av andra faktorer var för sig eller samlat inte var så stor att den bröt orsakssambandet mellan den dumpade importen och den skada som åsamkats unionsindustrin. Eftersom inga andra synpunkter på slutsatsen om orsakssambandet lämnats bekräftas härmed slutsatserna i skälen 154–157 i förordningen om preliminär tull.

G. UNIONENS INTRESSE

1. Unionsindustrins intresse

- (190) Eftersom det inte inkommit några synpunkter beträffande unionsindustrins intresse bekräftas härmed skälen 159–161 i förordningen om preliminär tull.

2. Icke-närstående importörers och handlares intresse

- (191) En indonesisk exporterande tillverkare hävdade att de föreslagna tullsatserna skulle inverka negativt på importörer och handelsföretag, men lämnade inga bevis för sitt påstående. Deras påstående visar i själva verket motsatsen, nämligen att kostnaden tullsatsen kunde tas ut från användare och konsumenter i form av högre priser, vilket skulle innebära att importörer och handelsföretag inte påverkades alls.

- (192) Inga synpunkter togs emot från importörer eller biodieselhandlare efter offentliggörandet av de provisoriska åtgärderna.

- (193) Eftersom inga ytterligare nya synpunkter har inkommit avseende icke-närstående importörers/handlares intresse, bekräftas skälen 162–163 i förordningen om preliminär tull.

3. Användarnas och konsumenternas intresse

- (194) En indonesisk exporterande tillverkare hävdade att de föreslagna tullsatserna skulle höja priset på biodiesel och därmed minska konsumenternas incitament för att köpa fordon som drivs med biobränslen.

- (195) Påståendet avvisas. Den viktigaste tillämpningen för biodiesel är att blandas med mineraldiesel för försäljning till konsumenter, så att de inte behöver köpa ett särskilt fordon som kan drivas med rena biobränslen.

- (196) Eftersom andelen biodiesel i den diesel som säljs till konsumenten är liten skulle prisökningen också vara liten och inte märkbar för konsumenten, även om priset på biodieseln skulle höjas, om den biodieseln importerades från Argentina eller Indonesien, som anges i förordningen om preliminär tull.

- (197) Den effekt som åtgärderna eventuellt kan ha på det slutliga priset på diesel till konsumenten, vilken som sagt förväntas bli liten, motverkar inte målen för direktivet om förnybar energi.

- (198) Inga användare eller konsumenter eller grupper eller sammanslutningar som företräder användare eller konsumenter lämnade synpunkter på förordningen om preliminär tull.

- (199) Eftersom inga ytterligare synpunkter har inkommit avseende konsumenternas intresse, bekräftas skälen 164–166 i förordningen om preliminär tull.

4. Råvaruleverantörernas intresse

- (200) Eftersom det inte inkommit några synpunkter beträffande råvaruleverantörernas intresse bekräftas härmed skälen 167–169 i förordningen om preliminär tull.

5. Slutsatser om unionens intresse

- (201) Inga synpunkter togs emot som skulle förändra analysen av unionens intresse i enlighet med förordningen om preliminär tull, varför det fortfarande ligger i unionens intresse att vidta åtgärder. Skälen 170–171 i förordningen om preliminär tull bekräftas därför.

H. SLUTGILTIGA ANTIDUMPNINGÅTGÄRDER

1. Nivå för undanröjande av skada

- (202) Flera berörda parter ifrågasatte användningen av en målvinstmarginal på 15 % för unionsindustrin i enlighet med skäl 175 i förordningen om preliminär tull och hävdade att detta var en oralistiskt hög nivå för unionens biodieselinindustri.
- (203) De flesta av dessa berörda parter föreslog dock sedan att målvinstmarginalen på 15 % skulle ersättas med andra uppgifter från andra tidsperioder eller från andra undersökningar, utan att förklara varför en tidsperiod eller en undersökning var mer lämplig än en annan.
- (204) Som förklaras i förordningen om preliminär tull utgjorde målvinstmarginalen på 15 % av vinsten uttryckt som en procentandel av den omsättning som unionsindustrin uppnådde utan dumpad import 2004–2006. Detta var den senaste period med vinst utan dumpad import eftersom dumpad import ständigt har förekommit på unionsmarknaden sedan 2006, först från Förenta staterna och sedan från Argentina och Indonesien.
- (205) Unionens biodieselmekanism har emellertid utvecklats avsevärt i många avseenden sedan 2004–2006. Mellan 2004 och 2006 hade dumpad import en försumbar marknadsandel och annan import var också liten. Under undersökningsperioden hade dumpad import en marknadsandel på 19 %. Under perioden 2004–2006 bestod unionsindustrin av 40 företag och har nu vuxit till mer än 200, vilket har ökat konkurrensen.
- (206) Mellan 2004 och 2006 ökade förbrukningen dramatiskt från 2 miljoner ton till 5 miljoner ton, medan förbrukningen under den berörda perioden endast ökade i liten omfattning och kapacitetsutnyttjandet, som var 90 % 2004–2006, var 55 % under undersökningsperioden.
- (207) Därför är det lämpligt att ta hänsyn till den marknadsutveckling som beskrivs ovan och justera målvinstmarginalen efter detta för att återspegla den vinst som unionsindustrin skulle kunna förvänta sig under nuvarande marknadsförhållanden.

- (208) I stället för att använda målvinstmarginalen har vi därför beräknat den faktiska vinsten under de tre åren i euro per sålt ton. För varje år har detta använts för att återspegla 2011 års priser och därefter har ett genomsnitt beräknats. Uttryckt som procentandel av omsättningen är målvinstmarginalen för unionsindustrin under undersökningsperioden 11,0 %.

- (209) Nivån för undanröjande skada har därför beräknats på nytt med utgångspunkt i detta.

- (210) Efter det slutgiltiga meddelandet av uppgifter avseende beräkningen av skademarginalen hävdade en berörd part att den importtull på 5,1 % som tas ut på RBD-palmolja importerad till unionen, bör dras av från unionsproducenternas produktionskostnad. Detta argument avvisas, eftersom denna tull utgör en kostnad för de unionsproducenter som importerar palmolja och därför bör beaktas.

- (211) En indonesisk exporterande tillverkare hade invändningar mot beräkningen av unionsindustrins målvinstmarginal och användningen av uppgifter från 2004 till 2006 och lade fram ett förslag till beräkning av målvinstmarginalen där enbart år 2004 används. I den tidigare undersökningen beträffande import från Förenta staterna fastställdes dock att ett genomsnitt av de tre åren var mer rättvisande än att enbart använda år 2004. Det lades inte fram några argument som skulle kunna leda till en annan slutsats.

- (212) Efter det slutgiltiga meddelandet av uppgifter hävdade klagandena att den målvinstmarginal på 15 % som föreslagits i det preliminära skedet ska bibehållas. Dock avser de argument som framförts av klagandena inte det mål som målvinstmarginalen ska fastställas för, dvs. unionsindustrins vinst om det inte finns dumpad import. Argumentet avvisas därför.

- (213) Eftersom inga andra synpunkter inkom beträffande nivån för undanröjande av skada, bekräftas den metod som beskrivs i skälen 176 och 177 i förordningen om preliminär tull.

2. Slutgiltiga åtgärder

- (214) Mot bakgrund av de slutsatser som dragits i fråga om dumpning, skada, orsakssamband och unionens intresse och i enlighet med artikel 9.4 i grundförordningen bör slutgiltiga antidumpningstullar införas på import av den berörda produkten. Dessa tullar bör i enlighet med regeln om lägsta tull fastställas till en nivå motsvarande de lägre av dumpnings- och skademarginalerna.

- (215) Antidumpningstullarnas storlek har fastställts genom att marginalerna för undanröjande av skada jämförts med dumpningsmarginalerna. De slutliga antidumpningstullarna, uttryckt i priset cif vid unionens gräns, före tull, är följande:

Land	Företag	Dumpningsmarginal	Skademarginal	Antidumpningstullsats
Argentina	Aceitera General Deheza SA, General Deheza, Rosario; Bunge Argentina SA, Buenos Aires	41,9 %	22,0 %	22,0 % (216.64 EUR)
	Louis Dreyfus Commodities SA, Buenos Aires	46,7 %	24,9 %	24,9 % (239.35 EUR)
	Molinos Río de la Plata SA, Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Bahía Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	49,2 %	25,7 %	25,7 % (245.67 EUR)
	Andra samarbetsvilliga företag:	46,8 %	24,6 %	24,6 % (237.05 EUR)
	Övriga företag	49,2 %	25,7 %	25,7 % (245.67 EUR)
Indonesien	PT. Ciliandra Perkasa, Jakarta	8,8 %	19,7 %	8,8 % (76,94 EUR)
	PT. Musim Mas, Medan	18,3 %	16,9 %	16,9 % (151,32 EUR)
	PT. Pelita Agung Agrindustri, Medan	16,8 %	20,5 %	16,8 % (145,14 EUR)
	PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan; PT Wilmar Nabati Indonesia, Medan	23,3 %	20,0 %	20,0 % (174,91 EUR)
	Andra samarbetsvilliga företag:	20,1 %	18,9 %	18,9 % (166,95 EUR)
	Övriga företag	23,3 %	20,5 %	20,5 % (178,85 EUR)

- (216) Eftersom antidumpningstullen kommer att gälla både för blandningar som innehåller biodiesel (i proportion till deras biodieselhalt i viktprocent) och för ren biodiesel, är det emellertid mer rättvisande och mer lämpligt för den korrekta tillämpningen av tullen av tullmyndigheterna i medlemsstaterna att uttrycka tullen som ett fast belopp i euro per ton nettovikt som tillämpas på importerad ren biodiesel eller på andelen biodiesel i den blandade produkten.

- (217) I skäl 183 i förordningen om preliminär tull konstateras att import av biodiesel från de berörda länderna är föremål för registrering, vilket innebär att tullar vid behov skulle kunna tas ut upp till 90 dagar före införandet av provisoriska åtgärder.

- (218) Det går endast att ta ut tull för de registrerade produkterna om de villkor som anges i artikel 10.4 i grundförordningen är uppfyllda. En kontroll av importstatistiken för import efter registreringen visar att importen minskade avsevärt i stället för att öka kraftigt före införandet

av provisoriska åtgärder. Villkoren är därför inte uppfyllda och ingen tull kommer att tas ut på registrerad import.

- (219) De individuella företagsspecifika antidumpningstullsatsen som anges i denna förordning har fastställts på grundval av resultaten av den här undersökningen. De avspeglar därför företagets situation såsom den konstaterats inom ramen för undersökningen. Tullsatserna (i motsats till den landsomfattande tull som gäller *alla övriga företag*) är således endast tillämpliga på import av produkter som har sitt ursprung i de berörda länderna och har tillverkats av företagen, och följaktligen av de specifika rättsliga enheter som anges. Den importerade berörda produkten som tillverkats av ett annat företag som inte specifikt omnämns i artikeldelen av denna förordning, däribland enheter som är närstående till dem som specifikt omnämns, kan inte dra nytta av dessa tullsatsen och ska omfattas av den tullsats som gäller *alla övriga företag*.

- (220) Eventuella ansökningar om tillämpning av dessa individuella företagsspecifika antidumpningstullar (t.ex. till följd av en ändring av företagets namn eller inrättande av nya tillverknings- eller försäljningsenheter) bör utan dröjsmål sändas till kommissionen⁽¹⁾ tillsammans med alla relevanta uppgifter, särskilt beträffande ändringar av företagets verksamhet i fråga om tillverkning, inhemsk försäljning och exportförsäljning som hänger samman med exempelvis namnändringen eller ändringen av tillverknings- eller försäljningsenheterna. Förordningen kommer därefter vid behov att ändras i enlighet med detta genom en uppdatering av förteckningen över de företag som omfattas av individuella tullsatser.
- (221) Alla parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för rekommendationen att införa en slutgiltig antidumpningstull på import av biodiesel med ursprung i Argentina och Indonesien och att slutgiltigt ta ut de belopp för vilka säkerhet ställts i form av den preliminära tullen (nedan kallat *det slutgiltiga meddelandet av uppgifter*). Alla parter beviljades även en tidsfrist inom vilken de kunde lämna synpunkter på det slutgiltiga meddelandet av uppgifter.
- (222) De muntliga och skriftliga synpunkterna från de berörda parterna övervägdes och togs i beaktande där så var lämpligt.

3. Åtaganden

- (223) Två indonesiska exporterande tillverkare har gjort liknande prisåtaganden i enlighet med artikel 8.1 i grundförordningen. Det ska noteras att de markanta prisskillnaderna när det gäller råvarorna gör att produkten inte anses lämpad för ett fast prisåtagande. I detta sammanhang föreslog de båda företagen att minimiimportpriserna skulle indexeras regelbundet med hänsyn till fluktuationerna i priset på rå palmolja (CPO) genom att tillämpa en koefficient på denna råvarukostnad.

- (224) Vad beträffar de två exporterande tillverkarnas förslag bör det noteras att när det gäller att inrätta ett meningsfullt indexerat minimiimportpris bör detta ta hänsyn till de många ytterligare parametrar som spelar en viktig roll och visar prissvängningarna på marknaden för biodiesel. Biodieselmärknaden är mycket volatil och biodieselbranschen påverkas av flera olika faktorer såsom det komplicerade biodieselhandelsystemet, prisskillnaden mellan gasoljor och biodiesel, volatiliteten och utvecklingen på marknaderna för vegetabilisk olja och det ömsesidiga beroendet mellan de olika typerna av vegetabilisk olja och utvecklingen av växelkursen mellan US-dollar och euron. Dessa faktorer skulle kräva en mycket komplex, flerfaldig indexering dagligen för att vara lämplig. Därför anses den föreslagna indexeringen av CPO-priserna på

månadsbasis olämplig och kommer inte att leda till det önskade resultatet.

- (225) Dessutom konstaterades stor risk för korsvis kompensation avseende dessa indonesiska exportörer och deras kunder eftersom andra produkter än biodiesel också exporteras till unionen samt till följd av den normala praxisen i denna affärsverksamhet med lån och swappar av biodiesel, CPO eller andra produkter mellan företag.
- (226) De ovanstående faktorerna gör därför ett effektivt genomförande och en effektiv övervakning av företagen extremt betungande för att inte säga praktiskt ogenomförbart. Följaktligen kan dessa förslag från företagen inte godtas av de skäl som anges ovan.

4. Slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstullen

- (227) Efter det slutgiltiga meddelandet av uppgifter hävdade en berörd part att det förekommit vissa skrivfel under det preliminära skedet i beräkningen av dumpningsmarginalerna och att om dessa misstag inte hade skett skulle dumpningsmarginalerna ha blivit minimala. Den berörda parten begärde följaktligen att inga preliminära antidumpningstullar skulle tas ut. Detta yrkande måste avvisas, eftersom den slutgiltiga antidumpningstullen är klart högre än den preliminära tullen.

- (228) Med hänsyn till de konstaterade dumpningsmarginalerna och nivån på den skada som vållats unionsindustrin bör de belopp för vilka säkerhet ställts i form av den preliminära antidumpningstull som infördes genom förordningen om preliminär tull slutgiltigt tas ut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutlig antidumpningstull införs härmed på fettsyramonokylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, i ren form eller i en blandning, som för närvarande klassificeras enligt KN-nr ex 1516 20 98 (Taricnummer 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 och 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (Taricnummer 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 och 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (Taricnummer 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (Taricnummer 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 och 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (Taricnummer 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 och 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (Taricnummer 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 och 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (Taricnummer 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 och 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 90 97 (Taricnummer 3824 90 97 01, 3824 90 97 03 och 3824 90 97 04), 3826 00 10 och ex 3826 00 90 (Taricnummer 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 och 3826 00 90 30), med ursprung i Argentina och Indonesien.

⁽¹⁾ Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för handel, Direktorat H, 1049 Bryssel, Belgien.

2. Följande slutgiltiga antidumpningstullsatsers ska tillämpas på den produkt som beskrivs i punkt 1 och som tillverkats av nedanstående företag:

Land	Företag	Tullsats euro per ton netto	Taric-tilläggsnummer
Argentina	Aceitera General Deheza SA, General Deheza, Rosario; Bunge Argentina SA, Buenos Aires	216,64	B782
	Louis Dreyfus Commodities SA, Buenos Aires	239,35	B783
	Molinos Río de la Plata SA, Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Bahía Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	245,67	B784
	Andra samarbetsvilliga företag: Cargill S.A.C.I., Buenos Aires; Unitec Bio SA, Buenos Aires; Viluco SA, Tucuman	237,05	B785
	Övriga företag	245,67	B999
Indonesien	PT Ciliandra Perkasa, Jakarta	76,94	B786
	PT Musim Mas, Medan	151,32	B787
	PT Pelita Agung Agrindustri, Medan	145,14	B788
	PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan; PT Wilmar Nabati Indonesia, Medan	174,91	B789
	Andra samarbetsvilliga företag: PT Cermerlang Energi Perkasa, Jakarta	166,95	B790
	Övriga företag	178,85	B999

3. Antidumpningstullen ska tillämpas på blandningar i proportion till blandningens viktandel fettsyramonoalkylestrar och paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung (dvs. biodieselhalt).

4. Om varor har skadats innan de övergår till fri omsättning och det pris som faktiskt betalats eller ska betalas därför fördelas vid fastställandet av tullvärdet i enlighet med artikel 145 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 ⁽¹⁾, ska beloppet på antidumpningstullen, beräknat utifrån de ovan angivna beloppen, sänkas med den andel som motsvarar fördelningen av det pris som faktiskt betalas eller ska betalas.

5. Om inte annat anges, ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

De belopp för vilka säkerhet ställts i form av en preliminär antidumpningstull enligt kommissionens förordning (EU) nr 490/2013 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av biodiesel med ursprung i Argentina och Indonesien ska tas ut slutgiltigt.

Artikel 3

Om en ny exporterande tillverkare i Argentina eller Indonesien lämnar tillräckliga bevis till kommissionen för att företaget

— inte exporterade den produkt som avses i artikel 1.1 till unionen under undersökningsperioden (1 juli 2011– 30 juni 2012),

— inte är närstående någon av de exportörer eller tillverkare i Argentina eller Indonesien som omfattas av de åtgärder som införs genom denna förordning,

— faktiskt har exporterat den berörda produkten till unionen efter den undersökningsperiod som ligger till grund för åtgärderna, eller genom avtal har gjort ett oåterkalleligt åtagande att exportera en betydande kvantitet till unionen,

kan artikel 1.2 ändras genom tillägg av den nya exporterande tillverkaren till de samarbetsvilliga företag som inte ingick i urvalet och som således omfattas av den vägda genomsnittliga tullsatsen för det berörda landet.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, 11.10.1993, s. 1).

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 november 2013.

På rådets vägnar

L. LINKEVIČIUS

Ordförande
